Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI Seria II-a
Nr. 2042
4 PAGINI — 20 BANI
joi 24 noiembrie 1955

In cinstea Congresului partidului

TOT MAI MULTE ARĂTURI ADÎNCI

SUCEAVA (de la corespondentul nostru).— Tractoriștii de la S.M.T. Darabani, regiunea Suceava, s-au angajat ca în cinstea Congresului partidului să termine la timp și în bune condițiuni lucrările ce le au de efectuat în campania de toamnă. Antrenați în întreceri, după terminarea însămînțărilor, tractoriștii au început arăturile adînci de toamnă.

In fruntea întrecerii în această campanie s-au situat brigăzile a VI-a și a VII-a de tractoare.

Cu tot timpul nefavorabil, zi și noapte tractoriștii din aceste brigăzi cum sînt Postolache Ion, Pavel Constantin, Ciupec Constantin, Mihai Aurel și alții au lucrat cu mult entuziasm pentru a efectua cît mai multe arături de bună calitate.

De curînd ei au terminat arăturile adînci planificate la gospodăria agricolă colectivă din comuna Crasnaleuca pe cele 57 hectare. De asemenea ei au terminat de efectuat arăturile adînci planificate la întovărășirile agricole din Balinți și Ghireni. Tractoriștii de la S.M.T. Darabani depun toate eforturile pentru ca să poată raporta partidului că cu tot timpul nefavorabil ei și-au îndeplinit angajamentul luat.

Noi întovărășiri agricole în regiunea Cluj

CLUJ (de la corespondentul nostru). — Intovărășirile agricole din regiunea Cluj, lucrînd pămîntul cu mijloace mecanizate și după reguli agrotehnice înaintate, au obținut anul acesta recolte bogate. Succesele lor constituie exemple grăitoare asupra avantajelor pe care le reprezintă lucrarea în comun a pămîntului. Convingîndu-se de acest lucru, zeci și zeci de familii de țărani muncitori din raioanele regiunii Cluj au format în ultimul timp în cinstea Congresului partidului, noi întovărășiri agricole. Au fost inaugurate întovărășiri agricole în comunele Viișoara — raionul Turda, Șiricara — raionul Beclean, Ciubăncuța — raionul Dej, Cubleș — raionul Huedin, Zagna și Nimigea de Jos — raionul Năsăud.

De asemenea, au fost înființate și două noi întovărășiri agrozootehnice în raioanele Cîmpeni și Cluj.

Intreprinderi fruntașe

Intrecerea socialistă care se extinde tot mai mult în cinstea Congresului partidului ajută pe muncitori, ingineri și tehnicieni să-și respecte angajamentul luat de a îndeplini înainte de termen prevederile planului cincinal și ale planului anual.

Pînă în prezent, 26 de întreprinderi industriale, cooperative meșteșugărești și întreprinderi de interes local din regiunea Galați au îndeplinit sarcinile planului anual de producție, iar 40 de întreprinderi au îndeplinit sarcinile planului cincinal.

Printre întreprinderile care au îndeplinit recent planul anual este și fabrica „Policolor". Ca rezultat al aplicării metodelor înaintate de lucru, în această fabrică productivitatea muncii a crescut în 1955 cu 15 la sută față de plan, iar prețul de cost a fost redus cu 4,3 la sută față de normativ. Folosind din ce în ce mai intens rezervele interne ale fabricii, muncitorii de aici au dat acumulări socialiste peste plan în valoare de 1.300.000 lei.

(Agerpres)

Vopsitorii au rolul lor precis în împlinirea frumuseții construcțiilor navale. Ei dau vaselor frumusețea culorilor. Și aceasta este o treabă care cere pricepere și îndemînare. Cei 2 vopsitori, din fotografie, Mudava Ion — candidat de partid — și Mazilu Mihai, dintr-o brigadă de vopsitori de la Șantierul Naval din Turnu Severin, lucrează cu dragoste în meseria lor, antrenați fiind în întrecerea socialistă în întîmpinarea celui de al II-lea Congres al P.M.R. Ei au depășit în ultima perioadă norma cu 141 la sută.

Tineretul — sprijin de nădejde în înființarea întovărășirilor agricole

ÎNTR-O SCRISOARE trimisă redacției ziarului nostru, tovarășul Leon Chisăliță, președintele întovărășirii agricole „Tractorul" din satul Petricani, raionul Săveni, arată că muncindu-și pămîntul în comun, cu mijloace mecanizate și după regulile agrotehnice avansate, întovărășiții au obținut recolte mai mari față de țăranii cu gospodării individuale. In anul 1954, întovărășiții au recoltat cu 400 kilograme grîu și 600 kilograme porumb mai mult decît țăranii muncitori cu gospodării individuale. Și în anul acesta recoltele întovărășiților au fost superioare celor ale țăranilor cu gospodării individuale: 2137 kilograme grîu la hectar față de 1500 kg. media pe comună; 2000 kilograme orz față de 1200 kg., medie pe comună. Intovărășiții au recoltat de asemenea 1700 kg. floarea-soarelui și peste 3000 kg. porumb la hectar — recolte bogate față de cele ale țăranilor individuali. Ca urmare a recoltelor bogate, întovărășiții Gheorghe Gh. Doboșeru, Ilie Gurițan, Gh. M. Isac și alții și-au făcut case noi. Alți întovărășiți și-au cumpărat aparate de radio, animale etc., ceea ce arată creșterea bunei stări materiale și culturale a celor ce pășesc pe calea muncii în comun a pămîntului. Țăranii muncitori nu pot să nu vadă acest lucru și ca urmare întovărășirea exercită asupra lor o tot mai mare atracție. In scrisoarea sa, tovarășul Leon Chisăliță ne arată, de pildă, că pînă de curînd, alți 53 țărani muncitori din Petricani au depus cereri pentru primirea în rîndul întovărășiților.

Faptele dovedesc că un număr tot mai mare de întovărășiți, respectînd statutul-model, execută muncile agricole în comun, aplică metodele agrotehnice înaintate și, ca rezultat, obțin recolte mari, fapt care le aduce venituri însemnate.

Aceste rezultate conving tot mai mulți țărani muncitori că întovărășirea agricolă înseamnă un prim pas făcut pe calea belșugului și a bunei-stări.

In fața organizațiilor U.T.M. stă sarcina de a lupta necontenit pentru crearea de noi întovărășiri agricole și gospodării colective, de a desfășura o intensă muncă politică în rîndul tineretului pentru a-l convinge să pășească pe calea întovărășirii sau gospodăriei colective.

Organizațiile U.T.M. au datoria de a considera această activitate ca fiind îndatorirea lor principală și permanentă. Unele organizații de bază U. T. M., sub conducerea organizațiilor de partid și cu ajutorul activiștilor comitetelor raionale și regionale s-au străduit și au obținut unele succese în această privință. In unele sate au luat ființă întovărășiri create prin munca utemiștilor pe care țăranii muncitori le numesc, cu dragoste, întovărășiri ale tineretului. O asemenea întovărășire a fost creată nu de mult în Buturugeni, raionul Mihăilești. Utemiștii din satul Urzica Mare, raionul Băilești au dat întovărășirii înființate prin munca lor, denumirea de „Vasile Roaită". In comuna Măgura, raionul Alexandria, utemiștii din organizația de bază U. T. M., au prevăzut în planul lor de muncă sarcini în legătură cu lămurirea țăranilor muncitori pentru a crea o întovărășire, sarcini ce sînt traduse în viață de către ei. In activitatea lor pe frontul transformării socialiste a agriculturii, utemiștii sînt însuflețiți de exemplul comsomoliștilor care au creat în perioada colectivizării din U.R.S.S., peste 5000 colhozuri cu propriile lor forțe.

Numeroase sînt mijloacele prin care organizațiile utemiste pot contribui la crearea de noi întovărășiri, la consolidarea și dezvoltarea celor existente. Punînd în fața organizațiilor U.T.M. sarcina de a îmbunătăți munca politică, culturală și sportivă în rîndul tineretului de la sate, plenara a III-a a C.C. al U.T.M. indică și căile de îndeplinire a ei. Organizațiile U.T.M. au datoria de a populariza larg în rîndul tineretului sătesc statutul-model al G.A.C. și întovărășirilor agricole în așa fel, încît fiecare tînăr țăran muncitor să fie pe deplin lămurit asupra avantajelor ce decurg din înscrierea sa în gospodăria colectivă sau întovărășire. Cunoașterea statutului-model de către țăranii muncitori dă posibilitate celor ce duc munca de lămurire să destrame mai ușor zvonurile dușmănoase lansate de chiaburi cu privire la gospodăria colectivă și întovărășire.

Pentru aceasta, organizațiile U.T.M. au datoria de a sprijini larga difuzare a statutului-model în rîndul tinerilor, de a organiza seri de întrebări și răspunsuri pe marginea lui la căminele culturale, la sediul G.A.C., la clăci, șezători etc. De mare folos sînt de asemenea vizitele în gospodăriile colective, la tinerii colectiviști și întovărășiți acasă organizate cu tinerii țărani muncitori, precum și alte metode bune întrebuințate de organizațiile U.T.M. pe scară locală și pe care comitetele raionale și regionale au datoria să le sprijine, să le generalizeze. Nu mai puțin importantă este și munca dusă de la om la om, din casă în casă. La aceasta pot participa toți utemiștii și utemistele care să-și convingă în primul rînd familiile, prietenii. O activitate rodnică pentru înființarea de întovărășiri agricole poate fi depusă în rîndul asociațiilor simple de producție în vederea transformării acestora în întovărășiri.

Proiectul de statut modificat al P.M.R. acordă organizațiilor U.T.M. dreptul de a dezbate larg și de a pune în fața organizațiilor de partid toate problemele muncii din locul respectiv. Organizațiile U.T.M. de la sate au datoria de a folosi acest drept de cinste analizînd felul în care tineretul participă la crearea de întovărășiri agricole și să recomande organizațiilor de partid pe cei mai buni utemiști care să facă parte din comitetele de inițiativă sau să ducă muncă de lămurire printre tinerii țărani muncitori, îndemnîndu-i să se înscrie în întovărășiri.

Partidul ne învață că munca pentru transformarea socialistă a agriculturii trebuie dusă permanent, cu răbdare și perseverență. Indeplinindu-și cu cinste sarcinile trasate de partid, organizațiile U.T.M. se pot situa și în această privință în primele rînduri, numai dacă, mobilizînd pe toți utemiștii, vor duce o muncă perseverentă, zi de zi, în slujba construirii socialismului în satele noastre, pentru crearea de noi întovărășiri și gospodării colective, pentru atragerea de noi țărani muncitori către cele existente.

Crescuți și educați de partid

Directorul adjunct al fabricii

Maistrul Gheorghe Donea era supărat foc.

— Așa pățești dacă dai mașini pe mîna copchiilor — zicea el mîniat.

Ce se întîmplase? In fabrica lui Zingher din Bacău venise de curînd o fetiță să se facă țesătoare. Avea pe atunci vreo 16 ani. Ca să ajungă la vătale, maistrul a fost nevoit să lungească picioarele băncii din fața războiului. Pe vremea aceea ucenicii trebuiau să treacă mai întîi pe la mașinile hodorogite. Și cum Leonte Elena, căci ea era fetița pe care se necăjise maistrul, a pornit războiul, hop că i s-a rupt nu știu ce piesă la război. Drept pedeapsă, maistrul a trimis-o, ca să scape de ea, în secția răsucit. Fata și-a șters grăbită cîteva lacrimi și a plecat. A stat ea cît a stat aici, dar într-o bună zi s-a dus la comitetul de întreprindere:

— Vreau să mă fac țesătoare! Să nu fiu purtată de colo, colo!

Președintele, un muncitor în vîrstă, a privit-o cîteva clipe.

— Cum să te ajutăm? — a întrebat-o el.

— Am fost la început la țesătorie. M-a alungat maistrul de acolo la secția răsucit. Vreau să merg înapoi la țesătorie. Asta e!

— Dar ești prea mică pentru război, încercă s-o necăjească președintele.

— Cum sînt mică? Am 16 ani.

— Bine, dacă asta îți e dorința... Vei merge înapoi la țesătorie.

Cînd a revenit în secție, maistrul se uita tot chioriș la ea. A mai purtat-o el de la un război la altul, dar fata învăța, muncind din ce în ce mai bine. A lăsat-o apoi în pace.

Curînd, fabrica fostului patron Zingher a fost naționalizată, unificîndu-se cu o altă fabrică, căpătînd numele cel nou: „Proletarul".

Leonte Elena lucra la un singur război. In secție cu ea se aflau mulți tineri. Se împrieteniseră. Fabrica era de acum a lor — a muncitorilor descătușați de asuprirea patronilor — și deci și munca devenea din ce în ce mai plăcută. Intr-una din zile se sfătuiesc ei, vreo opt la număr, și hotărăsc să lucreze cîte doi oameni la trei războaie. La început au încercat doar. Treburile nu mergeau de loc rău. Mergeau chiar mult mai bine. Se luară și alții după ei. Nu mult după aceea se află în fabrică de brigada creată la sectorul de țesătorie în care lucra și Leonte Elena. Ea purta de data aceasta însă un alt nume. Se căsătorise cu un flăcău pe nume Mitru.

Maistrul principal al sectorului țesătorie, cunoscutul inovator Romanescu Ion, își amintește și azi de una dintre consfătuirile brigăzii. Tinerii au propus să lucreze la cîte două războaie fiecare, iar utemista Mitru Elena a făcut propunerea să se așeze mașinile față în față, pentru ca țesătorul să le poată supraveghea mai bine.

Despre brigada asta s-a scris și la ziar. Și mare a fost bucuria tinerilor cînd pe adresa lor au început să sosească scrisori de la niște expeditori necunoscuți. Erau tineri, muncitori și ei, care se bucurau de roadele muncii textiliștilor și-i felicitau. Mitru Elena a primit atunci vreo 12 scrisori. La toate a răspuns. Urmase școala de calificare și devenise fruntașă, bine cunoscută în fabrică. Și la școală fusese tot printre primii. Intr-o zi, directorul fabricii o chemă la el. Era de față și un tovarăș din comitetul de partid.

— Vrem să te trimitem la o școală, tovarășă Mitru. Ce părere ai? Mitru a stat puțin pe gînduri. Apoi a tresărit. Nu mai era ucenica neîndemînatică din 1946. Invățase să întrevadă viitorul, să-și făurească visuri mai îndrăznețe.

★

După un an, muncitorii fabricii „Proletarul" au aflat o veste. Mitru Elena se înapoiase în fabrică. De data aceasta însă, nici la țesătorie și nici la răsucit. Mitru Elena era director adjunct al fabricii. Ii reveneau acum răspunderi mult mai mari. Totuși a venit la fabrică plină de încredere. Avea aici pe tovarășii săi de muncă de la care putea primi oricînd ajutor. Unii — puțini la număr — o priveau cam neîncrezători și nu se împăcau cu gîndul ca „fetișcana asta" să fie director. Chiar de a doua zi însă muncitorii au început să i se adreseze cu cele mai diferite probleme, cerîndu-i sfaturi, ajutînd-o.

— Giurgiu iar ne-a trimis bumbac numai de calitatea a III-a, spunea cineva de la serviciul de aprovizionare.

— Tovarășă Mitru, trebuie să trimitem urgent niște „bale" fabricii de confecții din Bîrlad, susținea altcineva de la vînzări.

— Iar ne fac greutăți cei de la „Aprozar" cu alimentele pentru cantină, reclama altul.

Mitru stă, se gîndește, nu se pripește, merge la tovarășul Roman Valeriu, directorul fabricii, chibzuiesc împreună și pentru fiecare problemă găsește rezolvarea cea mai corespunzătoare. Alteori, cînd sînt probleme mai grele merge la comitetul de partid și cere sprijin.

Fabrica „Proletarul" are un cămin și o creșă pentru copiii muncitorilor. Directorul adjunct trece pe aici în fiecare zi. Ochiul său de gospodină, vede cînd un lucru nu-i pus la punct.

— Trebuie cumpărată mușama pentru mesele copiilor, a spus ea lui Grümberg Carol — contabilul creșei.

— Mîine cumpăr, a asigurat-o acesta.

— Bine, să fie mîine, în nici un caz poimîine. Și știa ea de ce accentua pe acel mîine.

Cu C.F.R.-ul avea mult de furcă pentru locația vagoanelor. Fabrica n-are linie proprie. Se gîndi puțin, apoi se îndreptă către comitetul de partid. Era o problemă destul de serioasă și avea nevoie de sprijinul tovarășilor de aci.

— Tovarășe secretar e greu să descarci păcura în autocisterne. Timpul e destul de scurt. Iarna mai trebuie încălzit și vagonul pentru a se lichefia păcura. Cum crezi că am putea s-o scoatem la capăt?

— Să vedem dacă ne putem ajuta cu vreo altă fabrică — a răspuns secretarul. Cine are linie proprie?

— Și „Steaua roșie" are.

— Să vorbim atunci cu el.

Fabrica „Steaua roșie" a acceptat să rețină păcura fabricii „Proletarul" într-unul din rezervoarele sale. Dar a mai intervenit ceva la care Mitru nu se gîndise. Sosiseră mai multe vagoane deodată. Trebuia deci să aducă din păcură la fabrică. Cu o singură autocisternă nu era posibil. Mitru știa însă acum ce trebuie să facă. A ieșit veselă pe poarta fabricii. In minte îi stăruia îndemnul tovarășilor ei mai în vîrstă din ziua cînd a fost primită în rîndurile partidului.

— Ține minte, comuniștii te pot ajuta oricînd. A mers la alte întreprinderi și a mai obținut încă două autocisterne...

ȘERBAN ION

Însemnări

DEBUT

Nenumărate ridicări de cortină, chemări la rampă, aplauze și flori, o mulțime de flori, daruri modeste ale prietenilor și colegilor. In ochii spectatorilor citești admirația. Cît de cunoscute sînt aceste lucruri pentru un artist care a reușit o creație, într-un rol nou — fie el mare sau mic!

Am avut fericita ocazie să asist la manifestările închinate Centenarului Teatrului Național din Craiova. Pentru oaspeții sosiți din Capitală și din întreaga țară, unii artiști de vază ai scenelor noastre, pentru oamenii muncii din Craiova a fost prezentată — între altele — și opereta „Vînzătorul de păsări" de Zeller. Pe program, alături de numele unor artiști cunoscuți ai teatrului craiovean, figurau și multe nume noi — un fapt obișnuit pe scenele teatrelor noastre de azi.

Cortina s-a ridicat și din primul moment toată sala a fost străbătută parcă de un fior de optimism și voie bună. Nemuritoarea operetă a lui Zeller, aspră satiră la adresa vieții de huzur și nimicnicie a nobililor austrieci, răsună cu vigoare și prospețime.

Și iată că pe scenă apare eroina principală: Cristina, poștărița satului tirolez, iubită de toți, care iubește la rîndul ei și trebuia să treacă prin multe pentru a-și apăra fericirea. Toate privirile erau ațintite spre interpretă, care de la întîia apariție fermeca prin glasul ei limpede, prin vioiciunea și prospețimea interpretării. Era Tamara Alexandru; interpreta pentru prima oară în viață un rol important. Scenele se desfășurau una după alta, sala era din ce în ce mai entuziastă de jocul tinerei actrițe, de farmecul cu care reușise să dea viață rolului simplu și firesc transpus pe scenă, de lirismul interpretării ariilor.

Cortina s-a lăsat. O mare parte a publicului s-a îndreptat spre culise. Mulți artiști de seamă ai teatrelor noastre, cunoscători ai tainelor scenei, uneori chiar zgîrciți în laude, se grăbeau și ei s-o felicite pe Tamara Alexandru, aducîndu-și poate aminte de primul lor spectacol, de anii cînd un debut trecea îndeobște neobservat.

O curiozitate — cred că firească — m-a făcut să o întreb nu numai despre rol, ci și despre viața ei.

...Mama ei e garderobieră la teatru (de altfel o văzusem în pauză emoționată, mîndră ca orice mamă, stînd de vorbă cu spectatorii); tatăl ei — mecanic de calorifer; Tamara — o fată talentată, născută într-o familie de oameni simpli, muncitori — cine știe dacă în alte vremuri ar fi putut să cînte, să se afirme pe scenă. Cîte tinere talente au pierit îngropate de indiferența și dezinteresul claselor exploatatoare, care în 1935, sub rușinosul pretext al lipsei de fonduri, al „economiilor bugetare", au închis porțile Teatrului Național din Craiova, una din cele mai vechi scene romînești.

Și iată că acum, împreună cu Tamara Alexandru, au cîntat și au dansat pe scena Teatrului Național din Craiova zeci de tineri prieteni ai ei, formați în Școala populară de artă și în rîndurile ansamblului „Nicolae Bălcescu". Nu cred că mulți ar putea spune că „duc în spinare" un sfert de veac.

Nu de mult a intrat timidă în sala de repetiții a ansamblului o fată micuță, blondă, cu codițe. Era Tamara Alexandru. Au ajutat-o să învețe profesorii, artiști cunoscuți din Craiova, a încurajat-o artistul emerit al R.P.R., Manu Nedeianu — care de altfel a pus în scenă spectacolul „Vînzătorul de păsări" — au ajutat-o spectatorii, cei mai fideli prieteni ai ei de azi înainte. E adevărat, a fost greu pînă să ajungă aci: perioade de căutări, învățarea unui rol atît de complicat, acomodarea cu scena...

Nu-i venea să creadă că a reușit atît de bine. Stătea emoționată în culise, alături de mama ei, și nu știa cui să răspundă mai întîi.

Sala se golise, pe scenă mașiniștii pregătiseră decorurile pentru spectacolul de seară. Teatrul era pustiu. Doar într-un colț stătea o fată blondă, cu coade și în ochii ei erau lacrimi. Nu am mai întrebat-o de ce plînge: erau desigur lacrimi de bucurie.

Iată cum aniversarea Centenarului Teatrului Național din Craiova, prilej de amintiri din trecut, a constituit și primul pas spre viitor al unui tînăr talent.

ALEX. TEREA

Așa procedează comsomoliștii

Medicul Nina Kariukina

După terminarea Institutului de medicină din Kazan, comsomolista Nina Kariukina a fost repartizată în îndepărtata peninsulă Taimîr.

Totul i se părea neobișnuit Ninei în Nordul îndepărtat: tundra acoperită de zăpadă, copacii pitici, săniile trase de reni și de cîini, lunga noapte polară. Dar tovarășii de la spitalul satului Karaul au primit-o cu prietenie și în scurt timp Nina s-a deprins cu viața din acest ținut.

In colhozul „Bolșevik", care se găsește la o distanță de 120 km., cîțiva copii s-au îmbolnăvit de pojar. Tînărul medic și-a pregătit medicamentele necesare și a pornit la drum cu sania, pe învelișul de ghiață al fluviului Ienisei. Nina a rămas în colhoz pînă cînd epidemia a fost lichidată.

La întoarcere, deși se îmbolnăvise, a pornit din nou la drum — era grav bolnav copilul unui crescător de reni din tundră. Timp de două zile și două nopți ea l-a îngrijit cu abnegație pe micul bolnav și numai cînd acesta a început să se însănătoșească, a plecat spre casă.

Tînărul medic este iubit și stimat de locuitorii acestui îndepărtat ținut, cărora le închină munca sa neobosită.

Incă de pe vremea cînd era pe băncile școlii de mecanizatori agricoli, tînăra Marite Mițkeviciute s-a evidențiat prin dorința de a cunoaște cît mai mult, de a-și însuși profesia cît mai temeinic. Marite Mițkeviciute muncește de doi ani ca tractoristă la S.M.T.-ul Kupișksk din R.S.S. Lituania. Ea învață și își ridică permanent calificarea profesională. Datorită succeselor înregistrate în muncă, Maritei i s-a încredințat munca de șefă a brigăzii de tractoriști.

O întîmplare pe marea Țimlianskaia

Intr-o seară, Iura Astașenko și Volodia Kucinski — unul ucenic la uzina din Novo-Solionoe, altul elev în clasa a X-a — se întorceau de la club. Țărmul tinerei mări Țimlianskaia era întunecat și pustiu. Deodată, cei doi prieteni văzură departe de țărm un sloi de ghiață purtat de valuri pe care se aflau cîțiva oameni. Se întîmplase o nenorocire. Insulița de ghiață de lîngă baraj, pe care se găseau șapte pescari amatori din orășel, fusese smulsă de vînt și tîrîtă în largul mării agitate.

Băieții alergară într-un suflet la miliție. Se întoarseră împreună cu sublocotenentul de miliție Dubrovin, aducînd două bărci.

De-abia după ce se îndepărtaseră de țărm, băieții observară că prin fundul bărcii pătrunde apa. Atunci, Iura începu să scoată apa din barcă, în timp ce Volodia mînuia cu îndîrjire lopețile de care se foloseau în loc de vîsle.

Mult timp a durat lupta aceasta cu marea furioasă, cu oboseala care-i cuprindea tot mai puternic. Dar iată, în sfîrșit, sloiul de ghiață, oamenii care păreau pierduți. Trei dintre pescari izbutiră să sară în barca lui Dubrovin, alți doi — alături de Iura și Volodia. Bărcile porniră spre țărm.

Cei doi băieți, istoviți, cu hainele pătrunse de apa înghețată, s-au întors din nou pe mare împreună cu Dubrovin. Cu greu au izbutit să-i salveze pe ultimii doi pescari, de pe sloiul care începuse să se sfărîme.

Iura și Volodia poartă acum cu mîndrie medalia „Pentru vitejie".

Îndrăzneală și abnegație

Subunitatea de pionerî primise o misiune în cadrul unui exercițiu de luptă: să arunce în aer un cîmp de mine. Explozia trebuia provocată cu mijloace reale de luptă.

Desfășurîndu-se în lanț, ostașii așezau cu repeziciune încărcătura.

La ordinul comandantului, pionerii depuseră fitilurile și porniră în fugă spre tranșee. Ultimul din grupă era ostașul comsomolist Nikolai Sibilev. El îi văzu pe tovarășii săi sărind grăbiți, unul cîte unul, în adăpost.

„Unde o fi comandantul? — se întrebă Nikolai. — Doar a plecat ultimul de pe cîmp".

Sibilev privi în urmă, spre cîmpul de mine. Aproape de încărcători zăcea comandantul său, locotenent-colonelul Glotov.

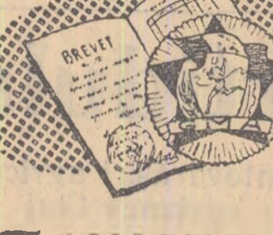
Tînărul ostaș porni în goană înapoi. Inima îi bătea să-i spargă pieptul: mai era puțin pînă la explozie.

— Lasă-mă aici, — spuse încet ofițerul, cînd comsomolistul se aplecă asupra lui. Fugi în adăpost, cît mai e timp. Eu nu pot să merg, mi-am scrîntit piciorul.

Fără a sta pe gînduri, Nikolai îl ridică pe Glotov și începu să alerge spre tranșee. Vîntul îl izbea cu putere în față, răsufla tot mai greu și de cîteva ori avu senzația că se va prăbuși. Dar în întîmpinarea lui alergau tovarășii săi. Ofițerul fu dus pe brațe în blindaj. Peste cîteva clipe, o explozie puternică zgudui pămîntul.

...Seara, pe locul de adunare al unității s-a aliniat întreg regimentul. Intr-o tăcere solemnă, veteranii unității au adus drapelul de luptă. Comandantul unității l-a chemat în fața frontului pe comsomolistul Sibilev și a dat citire ordinului de zi.

Despre fapta curajoasă a ostașului Sibilev s-a scris în cartea de onoare a unității. Sibilev a fost fotografiat lîngă drapelul de luptă al unității și i s-a acordat o permisie pentru a pleca în ținutul natal.

PRIMA DISTINCȚIE SPORTIVĂ

Intr-o mică vitrină stau așezate cu grijă: cupe, plachete, medalii de aur, argint și bronz, distincții cucerite în diferite întîlniri sportive. L-am felicitat pe campionul olimpic Iosif Sîrbu pentru fiecare în parte din aceste prețioase trofee, știind că odată cu ele, campionul nostru a adus patriei titluri de cinste și glorie.

Ceva însă ne-a impresionat mai profund decît toate acestea.

Există în această vitrină un mic postament auriu. Așezată pe el, mai precis pe o bucată de catifea roșcată, se găsește o medalie mică (poate cea mai mică dintre toate): insigna G.M.A. gradul I.

— Este prima mea distincție sportivă — ne-a lămurit campionul olimpic surprinzînd pe fețele noastre o oarecare nedumerire.

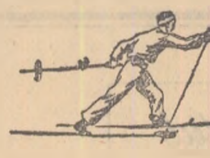
— Deși nu-i de aur sau măcar de argint, pentru mine este deosebit de prețioasă. De ea sînt legate amintiri foarte frumoase, amintirile primilor mei pași în sport, ale primei mele victorii sportive.

L-am părăsit pe cunoscutul sportiv, dar această întîmplare simplă mai stăruie încă. Unii vor spune poate: „O insignă G.M.A.? Și încă la un campion olimpic? Dar asta nu-i grozav de loc". Intr-adevăr, în țara noastră această distincție nu-i o raritate. Ea se găsește astăzi pe pieptul a mii, zeci de mii și chiar sute de mii de tineri.

Acum, cînd alți zeci de mii de tineri de pe întreg cuprinsul țării cuceresc insigna G.M.A. în cadrul „Lunii G.M.A." se cuvine însă să le amintim celor care vor s-o aibă, că cei mai de seamă sportivi ai patriei noastre consideră această insignă ca cea mai prețioasă medalie.

In această pagină vrem să vă dăm vouă, tineri care n-aveți încă insigna G.M.A., o modestă imagine a luptei tinerilor pentru cucerirea acestei prime distincții sportive, de mare preț, spre care trebuie să aspirați cu ardoare și care trebuie să însemne primii pași spre sport, spre oțelirea trupurilor voastre.

Voință, dîrzenie

Cînd a învățat să schieze pentru prima dată, pregătindu-se să-și treacă norma G.M.A. felcerul Coceay Petre nu a avut de unde să știe că acest lucru îl va ajuta să salveze viața unui om.

Aceasta s-a întîmplat în primele zile ale anului în comuna Arieșeni, raionul Cîmpeni.

Vîntul răbufnea mînios, ridica valuri de zăpadă, le izbea spulberîndu-le în aer și apoi alerga hăulind hăt departe, înspre zarea necuprinsă. La marginea satului, dispensarul semăna cu o insulă în mijlocul unui ocean nesfîrșit de zăpadă. Ninsoarea acoperise totul — drumurile, curțile, grădinile. Rar se încumeta cineva să-și lase acasă căldura binefăcătoare a sobei și să se avînte în urgia de afară.

...In cabinetul de consultație doctorul Albescu se plimba agitat. Era cuprins de o adîncă neliniște. La spital fusese adusă într-o stare gravă o fetiță.

— E pierdută... murmura el. Ah, de-aș avea penicilină! Blestemată vreme, continuă el. La 10 kilometri, la dispensarul vecin, există penicilină. Cum să ajungem acolo? M-aș duce eu... Dar cum? Nici o căruță, nici o sanie nu poate pătrunde prin nămeții de zăpadă. Tînărul felcer Coceay Petre tăcea gînditor.

„O să aveți penicilină, spuse în cele din urmă. Fiți fără grijă" și ieși afară.

...Apriga mînie a naturii continua să se dezlănțuie. Prin pădurea rară, vîntul se zbenguia spulberînd zăpada în rotocoale. Petre aluneca cu schiurile. Il dureau mușchii de la picioare, iar în corp simțea cum i se lasă tot mai grea, ca de plumb, oboseala. Totuși, își pusese în gînd să nu se oprească nici o clipă. Mai avea 3 kilometri și se reîntorcea lîngă patul fetiței bolnave. In buzunar, împachetată cu grijă, avea penicilina.

Era istovit. Alerga pe zăpadă cu capul aplecat luptînd din greu cu viscolul.

Iși aminti cuvintele doctorului „De noi depinde viața unui om".

...Viața unui om!

Pe fața lui apăru o expresie de îndîrjire. „Mai bine să cad și să mor de oboseală decît să mă opresc" — se gîndea el. Trebuie să ajung. Și mergea înainte. Acum se simțea parcă mai bine. Schiurile nu se mai lipeau de zăpadă și forțele i-au revenit... A început să lunece mai repede.

In față mai erau de străbătut doar 700 de metri: panta dealului. Jos, în spatele acestuia, era satul, dispensarul. Această porțiune era însă cea mai grea. Din nou i se părea că nu mai poate face nici un pas. Era istovit. Ce bine ar fi să se poată odihni măcar cîteva clipe! Dar nu. Trebuie să ajungă la timp.

Pînă la coama dealului mai erau încă vreo zece metri. A ajuns sus. In față i se deschidea întreaga panoramă a satului. Iată și dispensarul. Impinse puternic de bețe și porni la vale cu viteză.

Alergă la dispensar ca prin ceață. De data aceasta bucuria îl doborîse mai mult decît oboseala.

Invinsese!

Fetița era salvată.

OBSTACOLUL A FOST TRECUT!

— Nu merge, tovarășe Găbrie, nu merge! Toate ar fi bune, dar obstacolul ăsta e formidabil de mare. Zău, îmi scoate peri albi. Nu se poate să-l lași mai jos? Altfel trebuie să mă las păgubaș.

Cu aceste cuvinte se sfîrși într-una din zilele trecute la un antrenament pe stadion actorul Iacob Laurian, de la Teatrul de Stat din Pitești.

La început, instructorul sportiv Mihai Găbrie, privind mutra acră pe care o făcea artistul în fața căreia era greu să te stăpînești să nu pufnești în rîs, vru să-l lase în pace, scăpînd de el cu o glumă. Totuși, trebuia să-i mai arate, încă o dată cu răbdare tehnica a trecerii probei: cursa cu obstacole.

— Ia mai încearcă o dată. Nu-ți fie teamă! Il îndemnă.

Iacob Laurian porni din nou. Prima parte o străbătu cu bine, sări apoi sprinten pe bîrnă, ținîndu-și echilibrul și fugi din nou pînă la obstacol. Incercă să-l sară dar nu reuși.

— Ei, uite, dacă n-ar fi ăsta, poate c-ar ieși ceva. N-ar fi bine să renunțăm la el? Zău e greu.

— Nu-i nimic. Să mai încercăm o dată, îi zise instructorul. Uite-te la mine. Cînd ajungi lîngă obstacol sări cu piciorul drept în sus, cu mîna stîngă te sprijini și... instructorul sări cu ușurință peste obstacol. Incercă și Laurian. Sprijinit de instructor trecu obstacolul...

— Of, ce ți-e și cu obstacolul ăsta — răsuflă ușurat actorul. Mai repede aș fi învățat rolul lui Hamlet decît să fac asta. Dar tot l-am trecut ...cu ajutorul dumitale.

Iacob Laurian începu să repete practic cele spuse de instructor mai înainte „Pui piciorul drept sus pe obstacol (numai că la el nu prea merge), cu mîna stîngă te sprijini, iar cu piciorul stîng și mîna dreaptă îți ții echilibrul și — hop!" Trecu. Acum încă odată.

Zile de-a rîndul actorul Iacob Laurian făcea antrenamente îndîrjite pînă cînd într-o zi i-a spus instructorului:

— Acum pot să mă prezint în fața comisiei de examinare.

...La „examen", în fața obstacolului mare a șovăit o clipă, dar l-a trecut. Restul a mers de minune. După trecerea probei s-au strîns în jurul lui cîțiva tineri care au început să-l felicite pentru succesul obținut.

— In fine, am reușit. Am avut un trac grozav de data aceasta cu toate că au fost de față puțini spectatori...

Primul pas în viața sportivă

Dacă în urmă cu cîțiva ani i-ai fi spus Valentinei Dutnicov că va ajunge o bună gimnastă, nu numai că n-ar fi crezut dar chiar ar fi rîs cu poftă.

Și totuși...

Cînd era încă în școală, Valentina făcea sport, dar asta numai în orele de educație fizică. Celelalte fete însă făceau antrenamente și își treceau și probele G.M.A.

Valentina Dutnicov, ca utemistă, a început să dea sfaturi fetelor în ceea ce privește practicarea sportului, să le mobilizeze la trecerea normelor G.M.A. De la o vreme însă ea a observat că nimeni nu-i mai dădea ascultare. Ce se întîmplase? Pentru un moment, nu și-a dat seama. Mai tîrziu însă, a înțeles că sfaturile nu sînt destul de convingătoare dacă ea însăși nu este exemplu pentru celelalte tinere.

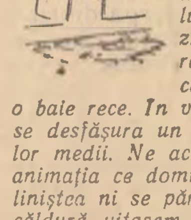
Chiar de a doua zi s-a situat în fruntea fetelor care plecau pe stadion, pentru a-și trece probele G.M.A.

Dintre toate disciplinele sportive la care s-a antrenat pentru cucerirea insignei, cel mai mult a pasionat-o gimnastica — probă pe care de altfel a trecut-o cu calificativul excelent. A început să îndrăgească tot mai mult această disciplină sportivă.

Mai tîrziu, cînd s-a format echipa de gimnastică pe institut — Valentina este studentă la I.C.F. „Gh. Gheorghiu-Dej" din București — a fost printre primele care s-a înscris. Acum, în fiecare săptămînă sub îndrumarea antrenorului echipa de gimnastică a institutului se pregătește în vederea campionatelor universitare.

Și iată că de la trecerea probei de gimnastică — în aparență neînsemnată — a început drumul spre măiestria sportivă a tinerei studente Valentina Dutnicov care acum, alături de insigna G.M.A., poartă pe piept și insigna de clasificare sportivă categoria a III-a la gimnastică.

Campioana școlii

Intîmplarea, pe care o descriem întocmai, s-a petrecut cu cîteva luni în urmă la Ștrandul Tineretului din Capitală. Era într-o zi frumoasă de august. Soarele dogorea puternic. Fiecare rază te ispitea parcă la o baie rece. In vremea aceea însă, la bazin se desfășura un concurs de înot al școlilor medii. Ne acomodasem atît de mult cu animația ce domnea la acest concurs încît liniștea ni se părea apăsătoare. Cît despre căldură uitasem de-a binelea. Urmăream startul celor din proba de 100 m. liber cînd pe neașteptate vecinul nostru ținu să ne informeze:

— Cea de pe culoarul trei e cea mai bună înotătoare a școlii noastre. Strașnic înoată! A ajuns la această finală întrecîndu-și categoric adversarii. De fapt n-are rost s-o laud atît. O s-o vedeți acum.

N-avu vreme să termine ce avea de spus, cînd în apa limpede, de cristal a bazinului se și afundară cinci trupuri.

Am urmărit desigur pe concurenta de pe culoarul trei. Folosea un stil destul de corect. Avea mai cu seamă o bătaie a picioarelor foarte regulată. Treptat, treptat ea căpătă un avans apreciabil față de celelalte concurente.

N-au trecut o sută de secunde și concurenta de pe culoarul trei parcursese prima cei o sută de metri. Așadar ieșise învingătoare.

După ce termină de aplaudat, vecinul nostru se simți obligat să adauge:

— Și nu-i înotătoare decît de un an, doi.

A început să practice înotul pregătindu-se pentru cucerirea insignei G.M.A. Apoi a îndrăgit acest sport și a început să-l practice organizat. De cum a devenit campioana școlii noastre, Maria Kassovitz — așa o cheamă pe campioana noastră — își intensifică antrenamentele.

— Va trebui să reprezint școala la niște concursuri, mi-a zis ea într-o zi. De, răspundere mare.

...Concursul era pe terminate și ne despărțirăm de amabilul nostru vecin. Eram tare mulțumiți. Aflasem lucruri frumoase despre o tînără înotătoare. Puțin mai tîrziu ne-am dat seama de un lucru: vecinul nostru a uitat să ne spună un amănunt: Ce fel de școală este cea la care învață cu învingătoarea probei de 100 m. liber și în ce clasă e. Un moment am ezitat.

In ajutor însă ne-a venit crainicul acestui concurs:

— Școala medie cu limba de predare maghiară din Capitală, informa el, se poate mîndri că are în rîndurile ei asemenea sportivi ca Maria Kassovitz, care deține recordul țării la 100 m. spate junioare a cucerit astăzi titlul de campioană a școlilor medii.

Al 11-lea calificativ excelent

In sală se aflau vreo 10—15 tineri de la cooperativa „Cootex" din Oradea. Cu toții așteptau începerea examenului teoretic, normă obligatorie a complexului G.M.A. Printre ei se afla și Borbely Ana de la secția haine. Cu acest prilej ea își trece acum ultima normă, cea de a unsprezecea a complexului G.M.A.

...Și iată că începe examenul. Se dau temele la care vor trebui să răspundă aspiranții. Apoi, rînd pe rînd, aceștia încep să vorbească. Răspunde și Borbely Ana. A fost întrebată despre importanța complexului G.M.A. Bine pregătită ea răspunde corect. Comisia îi acordă calificativul excelent. Prietenele o felicită. Deși e bucuroasă pentru rezultatul obținut, totuși Borbely Ana se simte puțin rușinată. De ce? Iată.

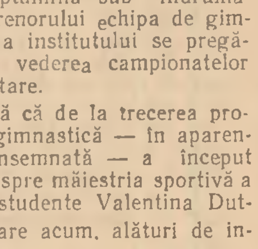
Borbely Ana este o bună sportivă. Nu odată ea a reprezentat cu succes colectivul sportiv al cooperativei în diferite competiții de tenis de masă. Și-a trecut și majoritatea normelor G.M.A. Unele mai greu, altele mai ușor, dar de trecut le-a trecut. Rămăsese doar examenul teoretic pe care însă nu se grăbea să-l treacă. Cu toate acestea se și credea purtătoare a insignei.

— De ce nu vii la lecțiile ce se țin pentru examenul teoretic? a întrebat-o într-o zi Palatin Francisc, secretarul organizației de bază U.T.M. Secretarul i-a explicat apoi că un purtător al insignei G.M.A. trebuie să fie nu numai un bun sportiv ci și un om cult, cu dragoste pentru învățătură, pentru știință și cultură.

Borbely Ana s-a rușinat. Avea dreptate secretarul. Trebuia să învețe. La următoarea lecție pregătitoare pentru examenul teoretic G.M.A. a fost printre primii în sală. Și-a luat cărți de la bibliotecă și a început să învețe. A luat astfel cunoștință de foloasele practicării sportului pe baze științifice, de bogata experiență a sportului sovietic, despre o serie de probleme legate de igiena sportivă, a cunoașterii îndeaproape a scopului complexului G.M.A. și multe altele.

Borbely Ana a învățat — și nu va uita niciodată — că sportivul trebuie să fie un om activ în viață, care să-și iubească fierbinte patria, harnicul și talentatul nostru popor, să urască din adîncul sufletului său pe dușmanii patriei și dacă va fi nevoie să-și dea viața pentru onoarea, libertatea și independența ei.

Frumoasă ești patria mea!

Scurte spicuiri din carnetul de însemnări al turistei RUSU MARIA, maistră în secția de croit a fabricii de piele și încălțăminte „Dobrogeanu Gherea", din Oradea.

„...Am pornit la drum. Ținta e Vadul Crișului. Sînt emoționată, iar în minte îmi stăruie încă sfaturile mamei. E doar prima excursie pe care o fac. Sîntem aproape treizeci de tineri: muncitori, elevi, tehnicieni, profesori. Cu toții participăm la această excursie pentru a trece norma G.M.A. la turism.

...De la gara de munte — mică, modestă — pînă la cabana turistică distanța e mică. Aici am făcut primul popas, urmînd ca a doua zi dimineață, duminică, să pornim la drum.

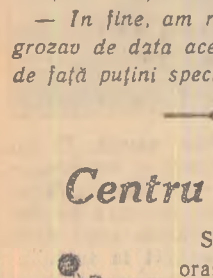
...In zorii zilei am pornit spre una din minunatele peșteri ale munților Apuseni. Mergem o bucată de drum pe marginea Crișului, ale cărui unde verzi se sparg de bolovani. Apoi urcăm. In aer e o răcoare plăcută și un miros pătrunzător de pădure. Nici un zgomot, nici o mișcare, nici o adiere de vînt nu tulbură această liniște odihnitoare. Copacii cu frunza neclintită par zugrăviți. Sub vălul alburiu de rouă pămîntul doarme încă în lumina nehotărîtă a dimineții. Urcăm tot mai sus. Drumul e din ce în ce mai greu dar nu ne plîngem. Privim plini de admirație. Spre răsărit cerul începe să strălucească. Izbucnesc văpăi din ce în ce mai puternice. Imi amintesc cuvintele cronicarului Miron Costin scrise cu mai multe sute de ani în urmă: Dacă zeițele din fabulele grecești ar fi aflat de aceste ținuturi, ar fi venit desigur din Olympul lor.

...Am ajuns la peșteră. La intrare, sub bolta ei înaltă un izvoraș limpede lunecă printre stînci. In fund, tavanul se apleacă, pereții se apropie ca și cum ar vrea să închidă trecerea. Facem un mic popas. Un profesor ne povestește că multă vreme peștera n-a fost explorată. Indrăzneala și iscusința omului a pătruns însă aceste taine. Acum, peștera te lasă să intri aproape în toate colțurile ei, să ajungi departe în adîncuri, să auzi șipotul izvoarelor ascunse, să-ți desfeți ochii privind încrețiturile felurite.

După amiază, înainte de a pleca spre casă ne-am oprit sus, în bătaia vîntului pe cea mai înaltă culme a muntelui. Admirăm minunatele priveliști. Casele albe ale satului strălucesc în depărtare. Crișul își taie drum prin valea străjuită de păduri seculare. Simțim adînc această frumusețe.

...E minunat să-ți petreci zile de odihnă colindînd munții, dealurile și pădurile, cunoscînd bogățiile și frumusețile de nease-mult ale patriei noastre. E prima mea excursie dar în nici un caz nu și ultima."

Centru înaintaș

Seara învăluise în negură orașul Sibiu. Liniștea punea din ce în ce mai mult stăpînire pe bătrînul oraș. Doar de pe stadionul aflat lîngă sediul comitetului de cultură fizică și sport al orașului mai răzbăteau, destul de des, strigăte, aclamații. Aici, handbalistele de la colectivul Flamura Roșie continuau să se antreneze. Intr-un tîrziu însă, vocea antrenorului se făcu auzită.

— Gata, fetelor! Pentru astăzi am terminat!

Antrenorul Zoller Ștefan este cunoscut și apreciat pentru priceperea cu care se preocupă de creșterea tinerelor handbaliste. De data aceasta însă, fetele păreau nemulțumite.

— A fost scurt timpul de antrenament, Zoller baci, — i se adresă una dintre ele.

— De, așa-i. Va trebui desigur să începem mai devreme. Ora o s-o stabilim data viitoare. Și-acum, seară bună, fetelor!

Grăbit, antrenorul o porni spre casă. Făcu doar cîțiva pași și se întoarse strigînd:

— Maria, să vii duminică la meci!

— Voi putea juca și eu?

Zoller baci nu-i răspunse. Pe fața lui însă, Maria citi cu ușurință răspunsul. Se simțea cea mai fericită. Ca prin vis își aminti de ziua cînd îl întîlnise pentru prima oară pe antrenor...

Stadionul găzduia întreceri pentru cucerirea insignei G.M.A.

Ca de obicei, cu toate că mai avea cîteva ore pînă la începerea antrenamentului, Zoller baci era pe stadion. De cîteva minute el urmărea cum o fetișcană arunca grenada. După ce termină concursul se apropie și o întrebă:

— Iți place handbalul?

— Handbal? Da, îmi place...

— Joci undeva, într-o echipă? o mai întrebă antrenorul.

— Nicăieri. Dar aș vrea să joc mai bine zis, aș vrea să învăț. Mi-am ales dintre normele la alegere din grupa a IV-a a complexului G.M.A. handbalul, iar pînă acum nu știu măcar să arunc o minge.

— Bine; e de-ajuns deocamdată să vrei. Vei învăța! Poți veni la primul antrenament...

Au trecut de-atunci, pe nesimțite parcă, multe zile. Intre timp, Maria Florian, muncitoare la fabrica de săpun „Stela", a devenit purtătoare a insignei G.M.A. și încă cu calificativul excelent. A îndrăgit handbalul și a continuat să se antreneze. In curînd va sosi și ziua primului meci...

In vremea aceasta, Zoller baci se îndepărtase încît abia se mai zărea. Maria o porni deodată în fugă.

— Zoller baci! Zoller baci — țipă ea gîfîind apropiindu-se de el. In ce post voi juca? Aș vrea să fiu centru înaintaș...

12 secunde... și ceva

Faptele de mai jos nu s-au petrecut pe unul din marile stadioane ale Capitalei — „23 August" sau „Republicii" — nici pe o pistă amenajată special, nici în cadrul unui concurs la care există o mulțime de oficiali și multe altele. Nu! S-a întîmplat pe terenul de sport din comuna Dragodana, raionul Găești. In curtea școlii elementare, căci acolo se află terenul sportiv pe care tinerii țărani muncitori l-au construit nu de multă vreme, erau mai mulți concurenți, iar spectatori... vreo 5—6 copii.

Un grup de tineri țărani muncitori își încercau pentru prima oară forțele într-o întrecere sportivă: treceau normele complexului G.M.A. Rînd pe rînd, tinerii luau startul în proba de 100 m. plat.

Și iată că îi veni rîndul să-și treacă prima probă și lui Valeriu Angelescu, un tînăr țăran muncitor din comună.

A pornit. Arbitrul, care în loc de cronometru marca timpul după secundarul unui ceas de buzunar, începu să numere secundele 1..., 2..., 3..., 4...

Valeriu alerga din ce în ce mai repede. In momentul cînd trecu prin fața cronometrorului acesta anunță cu glas tare timpul:

— Douăsprezece secunde... și ceva.

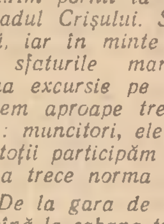
Ceasul nu a putut înregistra exact timpul necesar parcurgerii celor o sută de metri. Nu fusese nici 12 secunde, nici 13, căci chiar în momentul cînd Valeriu trecea linia de sosire secundarul ceasului trecea de la a douăsprezecea la a treisprezecea secundă.

Bineînțeles proba o trecuse cu calificativul excelent.

Anul acesta, la spartachiada de toamnă a satelor, Valeriu Angelescu a alergat din nou la 100 metri plat. Și la acest concurs arbitrul a înregistrat un timp bun. Foile de concurs sînt la comitetul regional C.F.S., dar Valeriu știe precis că și de data aceasta tot 12 secunde și ceva a fost timpul realizat. I-a spus asta un arbitru oficial...

Valeriu Angelescu dorește din suflet ca această cifră să fie rotundă: 12 secunde spre exemplu. Și dacă trecînd vreodată prin comuna Dragodana ai să-l vezi antrenîndu-se pe terenul sportiv — la construcția căruia a dat și el o mînă de ajutor — să știi că dorința lui Valeriu Angelescu este aproape înfăptuită.

DOUĂ VICTORII

Ei, ți-ai făcut încălzirea tovarășe Mihuț? — întreabă ofițerul Constantin Budoiu pe un caporal care studia atent un regulament militar. Tresărind, acesta luă poziția de drepți.

— Incălzire? Pentru Ce?

— Pentru ce? Duminică doar e faza pe unitate la cros — și trebuie să participăm toți.

— Și eu?

— Mă rog, dar tu de ce nu? Pe carnetul tău de aspirant G.M.A. după cîte știu, medicul a scris că poți să faci sport.

— Da... murmură Mihuț roșind pînă în vîrful urechilor; și eu sînt sănătos, dar mi se pare că trebuie alergat trei mii de metri.

— Nu 3.000 de metri, ci 5.000.

— Tovarășe locotenent, nu am alergat niciodată la cros, dar mite 5.000 de metri.

— Nu-i nevoie să sosești primul. Sînt alții mai pricepuți în proba de fond cum ar fi, de pildă, Marinescu Anton. Il cunoști, acela care a ieșit primul și la crosul de 1 Mai. Principalul e să-ți treci norma G.M.A. la cros.

...Pe aleea din fața cazărmii s-au strîns mai toți militarii unității. Printre ei Mihuț nici nu se zărea — de fapt nici prea răsărit nu este. Peste cîteva minute se dădu startul... Grupul de alergători străbătu mai întîi aleea, ieși din cazarmă și porni apoi pe un drum de țară spre pădure. Mihuț era pe la mijlocul plutonului. După vreo 1500 de metri se simțea obosit. Respirația i se accelerase. Cu nici un chip nu voia însă să abandoneze. Incetul cu încetul oboseala începu să dispară și începu să alerge mai repede, tot mai repede. Rînd pe rînd rămîneau în urmă tot mai mulți concurenți din grupul fruntaș.

Cînd mai erau aproape 500 de metri pînă la sosire, Mihuț ajunsese printre primii concurenți. In față mai era doar sergentul major Marinescu „viitorul campion" — îl fulgeră gîndul pe Mihuț. Incepu să alerge și mai repede. Il ajunse. Merseră o vreme cot la cot, apoi Mihuț i-o luă înainte. Pînă la start mai erau doar vreo sută de metri.. Auzea în urmă pașii lui Marinescu, dar nu îndrăznea să întoarcă capul. Cei de pe margine îl încurajau stăruitor. Și iată că pînă la start mai sînt 80 de metri, 70, 50, 30, 10 metri...

Nici n-a trecut bine linia de sosire și de el se apropie ofițerul Budoiu.

— Te felicit, campioane! Ai obținut două victorii.

Intr-adevăr, caporalul Mihuț Ion a obținut două victorii. A cîștigat titlul de campion la cros pe unitate și în același timp și-a trecut cu ușurință și norma complexului G.M.A.

Spre măiestria sportivă

Era într-o dimineață răcoroasă de octombrie a anului 1950. Micuțul stadion Locomotiva din Caransebeș fremăta de animație. Elevii anului doi și trei ai școlii medii tehnice de silvicultură din localitate se pregăteau de concurs. Se organiza prima întrecere pentru trecerea normelor G.M.A. la probele de atletism. Printre cei ce se întreceau la săritura în înălțime se afla și elevul Dan Oprea, un tînăr nu prea înalt de statură. Atunci, la primul său concurs „oficial" fără antrenament sau pregătire specială, utemistul Dan Oprea a trecut stacheta înălțată la 1,60 m.

— De atunci — spune Dan Oprea — am început să mă antrenez cu regularitate, să fac primii pași pe drumul măiestriei sportive.

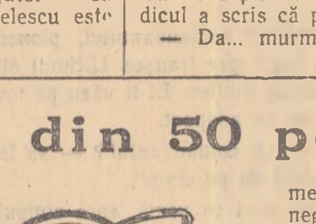
...Au trecut cinci ani. Pe stadionul Locomotiva din Timișoara urmau să aibă loc întrecerile de atletism ale fazei de zonă din cadrul campionatului R.P.R. de juniori. In ziua a doua de întreceri, cînd tinerii atleți au început să-și facă încălzirea pentru proba de săritură în înălțime, la organizatorii concursului s-a prezentat un tînăr înalt și voinic cu o cerere puțin obișnuită. Dan Oprea, căci el era, dorea să participe la întreceri în afara concursului.

Cererea îi este aprobată. Și iată că începe concursul. Dan Oprea trece de fiecare dată stacheta ridicată din 5 în 5 cm. și la înălțimea de 1,65 m. rămîne singur în întrecere. Privirile tuturor spectatorilor și chiar a concurenților s-au îndreptat spre locul de săritură în înălțime. Pînă la înălțimea de 1,75 m. nici o emoție. Stacheta este ridicată la 1,80 m. Spre surprinderea celor ce-l admirau, reușește să treacă cu ușurință și această înălțime din prima încercare. Au izbucnit aplauze puternice, încurajatoare.

Dar iată că stacheta este înălțată la 1,86 m. Se pregătește să sară. Deasupra stadionului se așternu liniștea. Pornește încet, apoi mai tare, bate puternic, se înalță, trece pe deasupra stachetei, dar.. în cădere întîrzie să tragă piciorul stîng și lovește stacheta. Cea de a doua încercare pe care a făcut-o la numai cîteva minute de prima, îi aduce însă o mare bucurie: trece cu succes pentru prima dată înălțimea de 1,86 m.

In aceeași zi, după cîteva ore utemistul Dan Oprea a obținut o nouă performanță. A sărit 1,90 m.! Norma pentru categoria de maestru al sportului! Excelentă performanță pentru vîrsta și pregătirea sa sportivă!

„50 puncte din 50 posibile"

Leszay Ioan — cel mai tînăr membru al secției de tir a colectivului sportiv de la uzinele „Ianoș Herbak" nu știe cînd și cum a îndrăgit tirul. Cert este însă că, cu fiecare zi trecută, Leszay îndrăgea tot mai mult acest sport. Și nu prea de mult, cam la începutul anului acesta, în urma unui anumit eveniment — pe care îl povestim mai jos — s-a hotărît definitiv să practice tirul.

...Leszay Ioan, contabil la uzinele „Ianoș Herbak" din Cluj, e un tînăr brunet, mic de statură, cu ochi mari, negri. Dacă ați luat parte cel puțin o singură dată la vreo întrecere sportivă în calitate de concurent, vă dați seama de emoțiile prin care trecea Leszay ochind ținta la poligonul de tir. Participa la concursul pentru trecerea normei G.M.A. la tir. Ascultase din nou cu cîteva minute înainte sfaturile instructorului, iar acum îi reveneau în minte cu insistență:

— Fii calm... reazimă bine arma în umăr... ochește la baza țintei... nu respira cînd apeși pe trăgaci...

A ochit îndelung. Din [illegible] cauză a început să-i tremure mîna. A trebuit să lase arma jos, să se miște și apoi să ochească din nou.

Primul cartuș, cuvenit pentru norma G.M.A. la tir, a nimerit în cel mai mic cerculeț negru al țintei. Obținuse 10 puncte prețioase — maximum posibil. Era un succes, cu atît mai mult, cu cît cele trei cartușe de reglaj nimeriseră numai în cercurile de opt și nouă.

Al doilea, al treilea și apoi și celelalte două cartușe au nimerit în centrul țintei, în cercul de zece. Bucuria i-a fost fără margini.

La sfîrșitul concursului, în dreptul rubricii „tir" a carnetului de aspirant G.M.A. al utemistului Leszay Ioan, arbitrul concursului a scris apăsat: „50 puncte din 50 posibile".

Ultimele file ale carnetelor noastre de însemnări au fost răsfoite. Am așternut pe hîrtie numai cîteva aspecte din lupta unor tineri pentru trecerea celor 11 norme ale complexului G.M.A. Eroii însemnărilor noastre se mîndresc astăzi că pe piepturile lor strălucește prima distincție sportivă — insigna G.M.A. Ei sînt însă numai cîțiva din sutele de mii de tineri care au înțeles că țara noastră are nevoie de tineri harnici, îndrăzneți, sănătoși, cu trupuri oțelite, gata oricînd pentru muncă și apărarea patriei.

Tineri și tinere! Cucerirea insignei G.M.A. este o datorie patriotică pentru fiecare dintre noi!

Pagină redactată de
AL. PINTEA, V. RANGA, GH. NEAGU
Ilustrații: A. CALISTRAT

Din experiența instructorilor raionali U. T. M.

O sarcină principală a instructorului

Printre sarcinile importante care-i revin unui instructor raional este și aceea de a se ocupa cu grijă de creșterea membrilor comitetelor organizațiilor de bază. In fiecare an, rîndurile acestora se complectează cu noi utemiști care de cele mai multe ori nu aduc cu ei decît entuziasmul. Priceperea de a conduce organizațiile de bază, aceștia o capătă în timpul muncii, străduindu-se să învingă greutățile ivite. Nouă, instructorilor comitetelor raionale, ne revine misiunea de a-i ajuta să capete deprinderea de a conduce organizațiile de bază U.T.M. într-un timp cît mai scurt, de a le dezvolta inițiativa, de a-i obișnui să muncească independent.

Muncesc ca instructor al comitetului raional U.T.M. Fălticeni. Imediat după terminarea alegerilor comitetelor organizațiilor de bază, mi-am îndreptat atenția către instruirea membrilor comitetelor, către lărgirea orizontului lor politic. Unele comitete aveau obiceiul să muncească doar pe baza sarcinilor pe care le trasam eu.

Trebuia de la început să-i obișnuiesc să nu mai aștepte „sarcinile" de la raion ci să treacă de îndată la organizarea unor acțiuni interesante, care să-i atragă pe utemiști și pe ceilalți tineri din sat.

Iată cum am procedat cu membrii comitetului U.T.M. din satul Boura. Toți erau utemiști activi, dornici să muncească, dar încă destul de timizi. I-am instruit pe fiecare în parte, potrivit cu funcțiile pe care le aveau în comitet. Am vizitat mai des această organizație. In perioada cînd nu veneam ei îndeplineau întocmai ce le spuneam eu. Atît. N-au avut multă vreme nici un fel de inițiativă. Lucrul acesta mă frămînta. De cîte ori stăteam de vorbă cu ei, căutam să le dezvolt încrederea în propriile lor puteri, arătîndu-le că din moment ce au fost aleși în comitetul organizației e o dovadă că utemiștii au încredere în ei, că îi consideră capabili să îndeplinească această sarcină de răspundere. I-am ajutat să întocmească planul de muncă, le-am sugerat cîteva acțiuni mai interesante pe care ar putea să le organizeze. Treptat timiditatea începutului a dispărut. M-am bucurat cînd utemista Tincuța Mercaș, membră a comitetului, a început să organizeze o echipă artistică. Ea a adunat în jurul ei încă opt fete și s-au hotărît să se pregătească în mai puțin de două săptămîni să participe la concursul artistic organizat pe un centru de comune. Faptul că brigada lor artistică a ieșit a doua la concurs a fost o răsplată pentru munca lor și în același timp o dovadă că ei sînt capabili să întreprindă acțiuni frumoase, atît de iubite de tineret. Cu altă ocazie, membrii comitetului au luat inițiativa de a mobiliza tineretul la muncă voluntară pentru construirea școlii din satul Cioata, vecin cu Boura. Au fost ajutați de organizația de partid, și deși era zi de sărbătoare 25 de tineri au pornit cu muzică către satul vecin. Voia bună a domnit și tinerii au uitat și că era zi de sărbătoare și că munca nu era tocmai ușoară. In vară, comitetul organizației de bază a cerut ca una din arii să fie a tineretului.

După cîteva acțiuni de felul acesta mi-am dat seama că membrii comitetului nu vor aștepta de acum încolo numai instrucțiuni cu privire la felul în care trebuie să muncească, ci vor căuta forme noi de antrenare a tineretului la viața organizației. Și cu alte comitete ale organizațiilor de bază am procedat la fel. In sectorul meu caut să pătrund viața satelor, preocupările tinerilor și aceasta mă ajută foarte mult. Eu pot astfel să le sugerez ideea întreprinderii unor acțiuni frumoase care să satisfacă dorințele tineretului sau îmi dau seama în ce direcție au mai multă nevoie de ajutorul meu.

In același timp, o preocupare pentru mine a fost să-i învăț pe membrii comitetelor organizațiilor de bază să organizeze mai plăcut odihna și distracția tineretului. Sînt multe posibilități în satele noastre, dar cu toate acestea, în unele locuri în afară de adunări generale și de muncă voluntară nu se mai face nimic. Nu se folosesc suficient căminele culturale, tinerii nu sînt îndrumați să-și amenajeze terenuri sportive.

Mă aflam odată în sala căminului cultural din satul Forăști. Peste 30 de tineri, cu fluiere, viori, clarinete pregăteau un spectacol compus din jocuri, cîntece și o piesă de teatru, care urma să fie prezentat în fața sătenilor. Eram pentru prima oară în această organizație de bază. Mă bucuram de numărul mare de tineri care se aflau acolo, îmi plăcea spectacolul care se pregătea. Pe măsură ce se terminau repetițiile tinerii se grupau în colțurile sălii pentru a nu-i stînjeni pe ceilalți și discutau, rîdeau. Un grup de vreo 2—3 tineri începuseră să joace. Erau acompaniați de un utemist care le cînta din clarinet. Și eu sînt amator de asemenea distracții și mă îndreptam către ei. Mă opri la jumătatea drumului o voce supărată care le interzisese tinerilor să mai joace. Era a directorului căminului cultural care înțelegea ca tinerii să joace, dar numai la repetiții și pe scenă. Altfel n-aveau voe. Ceea ce ni s-a părut mai ciudat, a fost faptul că și unii membrii ai comitetului U.T.M. împărtășeau aceeași părere. N-am mai jucat în seara aceea, dar am stat de vorbă cu membrii comitetului și le-am arătat că nu este nimic grav în faptul că tinerii folosesc ori ce prilej ca să joace, să cînte. Acest lucru este foarte firesc și noi trebuie să le creăm condiții s-o facă cît mai des. Nu e rău dacă înainte de adunările generale sau după ce ele se termină, tinerii cîntă sau joacă. Noi trebuie să urmărim ca acestea să fie cît mai instructive, să ne folosească în munca de educare comunistă. Lucrul acesta nu l-am discutat numai cu comitetul organizației de bază din Forăști ci și cu alte comitete.

In fiecare organizație de bază am încercat împreună cu ei să vedem ce posibilități există, ce se poate face în această direcție. In prezent, în multe organizații de bază ca în Drăgușeni-fabrică, G.A.C. Antoceni, Ciumulești, Ganea, Nicotești și altele se organizează șezători la care se adună mulți tineri și cîntă, joacă șah, ascultă unele recenzii, sau spun ghicitori. Și în căminele culturale se adună mai mulți tineri. Comitetele U.T.M. nu mai tolerează ca unii directori să țină căminele culturale încuiate pe motivul că tinerii fac dezordine. Ele cer ca acestea să stea în permanență la dispoziția tineretului dar veghează în același timp la păstrarea bunurilor și a curățeniei.

Experiența mi-a dovedit că nivelul muncii comitetelor organizațiilor de bază depinde în mare măsură de pregătirea politică și profesională a membrilor lor. Eu caut să-i îndrum să citească presa, să se încadreze într-un cerc politic, să urmeze cursurile agro-zootehnice.

In această direcție cuvintele singure nu conving. Convingător este exemplul personal. Eu citesc presa și de aceea pot să controlez dacă secretarii și ceilalți membrii ai comitetelor citesc cu regularitate ziarul. Uneori discut cu membrii comitetelor despre problemele politicii internaționale, despre evenimentele din țara noastră.

Anul acesta, urmez cursul seral organizat pentru activul raional U.T.M. Obișnuința de a studia materiale ideologice și politice o am mai de mult. Imi dau seama că fără aceste cunoștințe n-aș putea să-mi îndeplinesc sarcinile mele. Acest lucru nu se referă numai la munca activiștilor, ci și a secretarilor și membrilor comitetelor organizațiilor de bază, precum și a fiecărui utemist. De aceea am îndrumat în fiecare organizație din sectorul meu, pe secretari și ceilalți utemiști din comitet să se încadreze în învățămîntul politic.

De anul trecut urmez cursurile fără frecvență ale școlii medii. Acum mă pregătesc pentru clasa a 8-a. M-am gîndit că acest lucru poate fi făcut de mulți tineri. Am stat de vorbă cu unii secretari și membri ai comitetelor organizațiilor de bază și astăzi unii dintre ei se pregătesc de examene. Așa sînt Sofron Elena, membră în comitetul organizației de bază din Ioneasa, Gavril Dumitru, secretarul comitetului U.T.M. de la întreprinderea „C. Burcă" și alții. Neguțu Maria, secretara organizației de bază Antocești, Pricop Sandau, secretar al organizației de bază din Drăgușeni și alții care termină ciclul doi al școlii elementare.

Pentru a putea ajuta continuu pe secretarii organizațiilor de bază, pentru a-i putea instrui la timp cu problemele care survin, eu folosesc uneori metoda de a-i aduna pe centre de comune. Dar și în urma acestor consfătuiri este necesar să-i controlez și să-i ajut îndeaproape. Singur nu pot cuprinde toate organizațiile de bază și ar însemna să vizitez o organizație de bază odată pe lună. In raza sectorului meu, însă, activează 17 instructori nescoși din producție ai comitetului raional. Aceștia sînt tineri pricepuți, cu experiență și cu multă dragoste de muncă. Ei răspund de 2-3 organizații de bază în care merg destul de des și ajută să se îmbunătățească munca. In felul acesta eu îmi concentrez atenția către organizațiile în care munca merge mai slab.

Acestea sînt cîteva din metodele pe care le folosesc pentru creșterea membrilor comitetelor organizațiilor de bază.

Sînt convins că dacă membrii comitetelor U.T.M. știu să muncească, organizațiile de bază vor obține rezultate din ce în ce mai bune.

NICOLAE ILIUȚĂ
instructor al comitetului raional U.T.M. Fălticeni

Satira și ciocanul

O „boală" cu diagnostic cunoscut

La cooperativa din comuna Movila Miresii s-a petrecut un caz de „îmbolnăvire" cu forme de manifestare foarte grave. Bolnavul nu este altul decît președintele cooperativei, Dinu Bănică. Diagnosticul boalei este mai de mult cunoscut, dar n-au fost luate din vreme măsuri preventive, ceea ce a dus la agravarea stării „bolnavului".

Cum s-au întîmplat lucrurile? Dinu Bănică, devenit președinte de cooperativă, a fost lovit de o boală căreia, în termeni medicali i se spune „amnezie". De fapt, boala aceasta se manifestă prin îngrijorătoare fenomene de pierdere a memoriei. Concret: intră în magazia cooperativei și vede un butoi cu petrol. Pe loc, uită că butoiul este proprietatea cooperativei și crezînd că-i aparține lui, îl transportă acasă. Asta a fost o dată. Altă dată a văzut niște șine pentru căruță sau o servietă, și boala președintelui a avut noi manifestări. Dar boala se agrava mereu. Așa se face că într-o zi i s-a părut că 700 lei din casa cooperativei sînt ai lui și ca atare și i-a însușit.

Incă un fapt. Dinu Bănică mai suferă și de alte boli și, așa cum se exprimă unii, are „boală" pe salariații cooperativei: refuză să le dea concediul legal, de asemenea îi trimite să parcurgă nenumărați kilometri pe jos în vreme ce căruța cu cai a cooperativei o folosește pentru interese personale.

Dinu Bănică trebuie să-și recapete memoria cît mai grabnic cu putință. Pentru aceasta există suficiente mijloace de tratament. Am indica unul: scoaterea imediată din muncă. E recomandabil la recăpătarea memoriei...

PAULA OBERST

după o corespondență de CONSTANTIN ALEXANDRU

Cu planul de colectări îndeplinit

Tot mai multe comune din raionul Tg. Mureș întîmpină cel de al 2-lea Congres al P.M.R. cu realizarea planului de colectări înainte de termen. Numai între 18 și 21 noiembrie mai multe comune din raion, printre care Sînvăsii, Cornești, Acățari, Crăciunești, Călușer și Ernei și-au îndeplinit planul colectărilor la produsele vegetale.

Planul de colectări la carne a fost îndeplinit pînă în prezent în raionul Tg. Mureș în proporție de 81,7 la sută.

INFORMAȚII

Pe scena Teatrului Municipal a avut loc miercuri seara premiera cunoscutei lucrări a dramaturgiei noastre clasice „Răzvan și Vidra" de Bogdan Petriceicu-Hașdeu.

Spectacolul a fost realizat în direcția de scenă a regizorului Ion Olteanu. Rolul lui Răzvan a fost interpretat de Septimiu Sever, laureat al Premiului de Stat, iar rolul Vidrei de artista Tanți Cocea de la Teatrul Național „I. L. Caragiale". Celelalte roluri au fost interpretate de Jules Cazaban, artist emerit al R.P.R., Ștefan Ciubotărașu și Nicolae Tomazoglu, laureați ai Premiului de Stat, Ion Manta, George Măruță, Nae Ștefănescu, Mircea Balaban, Benedict Dabija, George Iliescu, Puiu Hulubei, Nicolae Mavrodin, Octavian Cotescu și alții.

★

Miercuri la amiază, la Galeriile de Artă ale Fondului Plastic din Bd Magheru nr. 20, în prezența unui numeros public s-a deschis expoziția „Drumurile și amintirile lui Ion Creangă văzute de pictorul Eugen Ispir".

Expoziția poate fi vizitată în fiecare zi de lucru între orele 9-13 și 16-20.

★

Luni au părăsit Capitala îndreptîndu-se spre Berlin membrii subcomisiei romîne care va participa la lucrările de elaborare a planului de muncă pe anul 1956 pentru aplicarea Acordului de colaborare culturală dintre R.P.R. și R. D. Germană.

★

In cadrul manifestărilor închinate aniversării a 10 ani de la înființarea F.D.I.F. miercuri după amiază a avut loc la Libraria noastră nr. 1 din Calea Victoriei, o întîlnire a scriitoarei Mioara Cremene cu cititorii, organizată de Comitetul Femeilor Democrate din R.P.R. în colaborare cu Ministerul Culturii și Uniunea Scriitorilor din R.P.R.

Cu acest prilej, scriitoarea Mioara Cremene a vorbit celor prezenți despre literatura pentru copii și tineret și felul cum contribuie această literatură la formarea noii generații.

(Agerpres)

Intîlnirea pionierilor cu scriitorul A. G. Vaida

După ce copiii alergară încoace și încolo, purtînd pe brațe fie o gazetă de perete model, pregătită dinainte pentru expoziție, fie o pînză roșie sau glastre cu flori pentru pavoazarea sălii de festivități, mai zăboviră cîteva minute spre a observa dacă totul era aranjat. Nu mai rămăseseră multe de făcut: un tablou de așezat în linie cu celelalte, băncile de aliniat, încă o privire asupra aspectului sălii și totul era gata.

In sala de festivități a clubului „7 Noiembrie" din orașul Tîrnăveni se adunaseră peste 400 de pionieri, președinți de unități, responsabili ai gazetelor de perete ale unităților și detașamentelor din raion, pionieri corespondenți, instructori de pionieri și invitați. Oaspetele așteptat cu nerăbdare — scriitorul A. G. Vaida — sosise.

Cei prezenți au ascultat întîi referatul tovarășului Lambrino Constantin — activist al Comitetului raional U.T.M. Tîrnăveni — despre „Presa și literatura pentru copii și tineret, ajutor prețios în munca unităților de pionieri", temă care avea să se discute în această consfătuire.

Pionierii și-au spus apoi părerea în legătură cu tema discutată. Mulți dintre ei, printre care și Bochiș Silvia, au cerut publicațiilor pentru copii și mai ales ziarului „Scînteia pionierului" să publice mai multe scrisori ale micilor corespondenți din școli și mai multe jocuri alcătuite de copii.

Discuțiile despre cărțile scrise pentru copii au adus o sumedenie de întrebări. Cele mai multe cereau răspuns tovarășului Vaida. Care mai de care avea ceva de întrebat: dacă Costel din „Micul patriot" mai trăiește, ce cărți mai are de gînd să scrie scriitorul etc.

Cuvintele pline de căldură ale scriitorului i-au făcut pe copii să vadă parcă aevea copilași flămînzi și rupți, învățînd după un singur manual sau cîțiva copii brutalizați de copoii siguranței pentru că au lipit un afiș împotriva războiului nejust. Vorbindu-le apoi despre viața fericită a copiilor patriei noastre libere, scriitorul Vaida i-a îndemnat pe pionieri să muncească cu și mai multă sîrguință. El le-a recomandat să organizeze gazete vorbite în care să se citească articole, să se declame versuri și să se discute despre evenimentele mai însemnate din viața organizației de pionieri.

In consfătuire pionierii și-au manifestat hotărîrea de a întîmpina cel de al II-lea Congres al partidului cu noi succese la învățătură și au lansat chemarea „Nici un pionier cu note sub 4, cît mai multe note de 5".

După cuvîntul tovarășului Vaida, pionierii Școlii de 7 ani nr. 3 din Tîrnăveni au prezentat baletul „Zîna păpușilor". In pauze, oaspetele drag a jucat cu copiii jocuri pionierești (un aspect puteți vedea în fotografie)

GH. FIRIȚEANU

Utemiștii din raion pot contribui mai mult la îndeplinirea planului de colectări

Cu cîțiva ani în urmă țăranii din comuna Gura Boului erau codași în predarea cotelor. Care era cauza? In locul muncii politice ce trebuia desfășurată în rîndul țăranilor muncitori pentru a înțelege importanța predării cotelor se ducea o muncă birocratică, formală. Așa au mers lucrurile pînă la data cînd utemistului Manea Florea i s-a încredințat sarcina de împuternicit comunal iar tinerei Bobescu Maria cea de colector. Cu sprijinul organizației de partid și în colaborare cu comitetul executiv al sfatului popular ei și-au dat seama că munca de lămurire a țăranilor muncitori pentru a preda la timp cotele este lucrul principal. Ei au acordat o deosebită atenție atragerii și folosirii în munca politică de lămurire a țăranilor muncitori care și-au achitat în întregime cotele.

Ajutați de țăranii Enaru M. Constantin, Meacu V. Constantin, Mocanu Gheorghe și de utemiștii Butaru Marin, Urșanu Simion și Sucală Dumitru fruntași în achitarea cotelor, ei au reușit să obțină bune rezultate.

După ce și-a achitat în întregime cotele lui, utemistul Butaru Marin a lămurit pe țăranii muncitori Dobrescu Dumitru, Manea E., V. Constantin și alții să-și predea cotele. Lămurirea țăranilor muncitori asupra importanței achitării la timp și în întregime a cotelor prin munca de la om la om, prin articolele scrise la gazetele de perete și folosirea tuturor posibilităților pentru popularizarea fruntașilor (gazeta de perete, panoul de onoare sau afișarea tăblițelor la porțile fruntașilor și alte forme), au făcut ca țăranii din această comună să devină fruntași pe raion în predarea cotelor. La multe produse vegetale și animale ca: grîu, lapte de vacă, lapte de oaie și lînă, planul a fost îndeplinit în întregime încă din luna octombrie. La alte produse vegetale și la carne planul a fost îndeplinit între 75 și 85 la sută.

In comuna Vața, fruntași în predarea cotelor au fost comuniștii Florea Mihai, Ion Coman, Dumitru I. C. Vîlcu și Ion Mitroi.

„Exemplul comuniștilor trebuie urmat și de părinții noștri" — și-au zis utemiștii Marin Nițulescu și Gherghina Stroe. Ei au hotărît să-și lămurească părinții pentru a-și achita la timp cotele. La puțin timp după această hotărîre părinții lor au făcut parte din rîndurile țăranilor fruntași în predarea cotelor. Alături de comuniștii și țăranii fruntași în predarea cotelor se află și utemiștii Ion N. Diaconeasa și Ion Dina.

Fruntașă în predarea cotelor mai este și comuna Bălăștii de Vede unde împuternicit comunal este utemistul Teodorescu Marin și comuna Tătulești unde împuternicit este utemistul Istrate Ion.

In raionul Gura Boului mai sînt și alte comune unde împuterniciți și colectori sînt utemiștii. De asemenea utemiștii din multe comune ale raionului aduc o contribuție importantă la îndeplinirea planului de colectări.

Unele organizații de bază însă precum și comitetul raional U.T.M. se preocupă slab de mobilizarea utemiștilor și tinerilor pentru a-și preda la timp cotele, de munca politică ce trebuie desfășurată în rîndurile țăranilor muncitori pentru a-i face să înțeleagă importanța predării cotelor.

In unele comune ca Rîjlețu — Vieroși și Uda îndeplinirea planului de colectări a rămas în urmă.

Vinovate de rămînerea în urmă a îndeplinirii planului de colectări se fac și organizațiile U.T.M. din aceste comune care n-au analizat niciodată contribuția lor la îndeplinirea planului de colectări. Pentru a cunoaște activitatea organizației U.T.M. din comuna Uda este de ajuns să arătăm că tovarășa Gheorghe Elena, secretara organizației U.T.M. și tovarășele Nițescu Florica și Grigorescu Florica, membre ale comitetului raional U.T.M., pe lîngă faptul că nu cunosc situația îndeplinirii planului de colectări pe comună, nu s-au străduit mai întîi să cunoască pe utemiștii și tinerii care nu și-au predat cotele. In planurile de muncă ale organizațiilor s-au prevăzut sarcini formale ca: „vom duce muncă politică în vederea predării cotelor", „vom mobiliza utemiștii și tinerii să fie fruntași în predarea cotelor". Concret însă, organizația U.T.M. nu desfășoară nici un fel de activitate. Slabă este și activitatea organizației U.T.M. din comuna Rîjlețu-Vieroși, al cărei secretar este tovarășul Drăgușin Gheorghe, membru în comitetul raional U.T.M. El a trecut numai pe hîrtie angajamentul de a sprijini concret sfatul popular cu cei mai buni utemiști, care, tot pe hîrtie, au și fost repartizați pe sectoare. Roadele unei asemenea munci sînt dovedite de faptul că însăși unii membri ai comitetului organizației U.T.M. așa cum este tovarășa Popa S. Ioana căreia i s-a încredințat răspunderea îndeplinirii planului dintr-un sector comunal, nu numai că nu cunoștea țăranii care și-au predat cotele dar ea nu cunoștea nici cel puțin cîte gospodării are sectorul ei.

Organizațiile U.T.M. din Uda și Rîjlețu-Vieroși, nu sînt însă singurele din raion, care în munca pentru predarea cotelor au dat dovadă de superficialitate și nepăsare. Același lucru se poate spune și despre organizațiile U.T.M. Tătulești, Făgețel, Spineni, Sămara. Simțul de răspundere scăzut al organizațiilor U.T.M. față de îndeplinirea planului de colectări trebuie căutat și în nepăsarea de care au dat dovadă membrii biroului și comitetului raional U.T.M., ce răspund de activitatea acestor organizații. Nepăsarea de care au dat dovadă unii membri ai comitetului raional ca Stănescu Constantin, din comuna Vața, Puiu Florica și Gheorghe Ioana din comuna Făgețel, Drăgușin Ion din comuna Spineni și mulți alții arată că îndeplinirea planului de colectări nu stă în atenția biroului și comitetului raional U.T.M. Gura Boului.

Comitetul raional U.T.M. ar fi putut desfășura o muncă concretă dacă ar fi cunoscut situația îndeplinirii planului de colectări pe comune. Dacă ar fi muncit cu mai mult simț de răspundere și dacă ar fi controlat îndeaproape activitatea organizațiilor U.T.M. ei ar fi avut posibilitatea să mobilizeze toate organizațiile U.T.M. din raion, îndrumîndu-le concret cum să ducă munca de lămurire în rîndul tinerilor țărani muncitori.

Ceea ce putea să facă comitetul raional pînă acum, poate să facă cel puțin de acum înainte, considerîndu-se și el răspunzător de îndeplinirea la timp a planului de colectări.

GHEORGHE SOCOTEANU
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Pitești

---

Scrisoare către redacție

„Secretul" succeselor brigăzii noastre

Adesea sînt întrebat de diferiți tovarăși care ne vizitează fabrica și chiar de tovarăși din alte secții din fabrica noastră ce metode folosește brigada U.T.M. nr. 1 „Vasile Roaită", pe care o conduc ca să-și păstreze de mai multe luni titlul de brigadă fruntașă pe fabrică.

Noi nu considerăm un secret felul nostru de a organiza munca pe locul de producție, ci împărtășim oricui cu toată dragostea experiența noastră. Brigada noastră a fost înființată mai de mult. Pe atunci munceam cînd mai bine cînd mai rău. Ajutor nu aveam de la nimeni. Oamenii ne priveau cu neîncredere.

Am fost repartizați apoi la fabricarea în serie a bicicletelor de tip „Pionier". Pentru început am fost cuprinși de îndoieli, subapreciindu-ne cunoștințele profesionale și posibilitățile de muncă.

Greutățile se țineau lanț și mai ales în primele săptămîni abia ne puteam îndeplini normele, iar calitatea reperelor executate de noi lăsa foarte mult de dorit. Treaba nu mergea. Am stat și am chibzuit cu toții și am găsit o soluție. Am hotărît ca materialul de prelucrat și uneltele să fie din vreme pregătite, repartizînd de cu seară operațiile, pe fiecare membru al brigăzii, necesare pentru a doua zi. Cu toate acestea producția nu sălta prea mult. In fața unei asemenea situații am cerut sprijinul organizației U.T.M., maistrului de atelier, care pe atunci era tovarășul Orzănescu Dumitru, astăzi secretarul organizației de bază P.M.R. și al altor tovarăși mai vîrstnici ca Nae Vasile, Cazacu Gheorghe, Vasile Pușcașu. Am primit din plin ajutorul cerut și în puțină vreme brigada a depășit în medie normele între 25—35 la sută. Acest început a fost pentru noi un puternic stimulent și ne-a dat noi forțe de muncă.

Fiecare membru al brigăzii era preocupat de a găsi noi metode de muncă, de a da sugestii în privința organizării locului de muncă. Așa am început să aplicăm metodele sovietice Voroșin și Antonina Jandarova. Rezultatele nu au întîrziat să se arate. Am obținut o depășire a normei cu 50 la sută.

Aplicînd principiul muncii colective, brigada a devenit un tot unitar. La începutul lunii iulie brigada a mai căpătat încă 4 ajustori, pe Soană Marin, Ionică Tudor, Simion Gheorghe și Petre Nicolae, tovarăși de care ne-am îngrijit să-și ridice nivelul profesional chiar pe locul de muncă. Brigada a mers din succes în succes, graficul nostru urcînd mereu calitatea produselor.

Ne-am bucurat din plin de sprijinul tovarășului maistru Covase Gavrilă și al șefului de sector Mișu Vasilescu care au fost și sînt întotdeauna alături de noi. De altfel sfaturile muncitorilor comuniști și vîrstnici ne sînt nelipsite în muncă și brigada le prețuiește foarte mult. Activitatea brigăzii a fost apreciată de organizația de partid, sindicat și comitetul U.T.M. și drept răsplată am fost cinstiți cu titlul de brigadă model pe fabrică.

Secretul succeselor brigăzii noastre? Buna organizare a locului de muncă. Impărtirea sarcinilor concrete pe fiecare om din brigadă, aplicarea metodei avansate sovietice Jandarova, consfătuiri de analiză a muncii la fiecare două săptămîni, critica-rea lipsurilor și lichidarea lor, folosirea la maximum a timpului de lucru. Acesta este secretul muncii noastre. Nu se poate spune că nu mai avem și lipsuri. Cea mai mare lipsă este aceea că nu am făcut schimburi de experiență cu alte brigăzi din fabrică și din afară.

Nu ne-am preocupat de inovații și ne-am mulțumit numai cu cîteva raționalizări, nu am citit broșuri tehnice. Sîntem însă hotărîți să îndreptăm aceste lipsuri și să facem și mai mult.

Acum brigada noastră luptă pentru traducerea în fapte a angajamentelor pe care ni le-am luat în cinstea celui de al II-lea Congres al partidului. Avem dorința nestrămutată ca în cinstea acestui eveniment deosebit să obținem noi realizări în producție.

IORGU IORDAN
responsabilul brigăzii U.T.M.
Vasile Roaită
Fabrica de biciclete, București

Unde se oprește cunoașterea meseriei?

Alfred Schwartz, profesor la Școala profesională de pe lîngă Uzinele „23 August" din București, își predă lecția străduindu-se să-i atragă pe elevi către problemele cu care fac acum cunoștință. Se pare că reușește să facă aceasta aproape întotdeauna, pentru că majoritatea elevilor stau în bănci liniștiți, fețele le sînt încordate de atenție, iar în priviri au ceva care trădează bucuria noutăților învățate. Pentru aceste priviri, profesorul simte întotdeauna o satisfacție, o mîndrie profesională.

Este însă ceva care îl neliniștește. Intr-una din băncile clasei, Penciulică Nicolae, din anul III, stă liniștit însă privirile lui îndreptate spre profesor nu spun nimic, nu vorbesc despre nici un fel de interes pentru lecție. Prezent în clasă, dar absent de la lecție.

Locul din bancă care aparține lui Niculescu Gheorghe e de multe ori gol. Rareori se întîmplă însă ca Niculescu să lipsească din uzină.

Alexandru Bordeianu lipsește în aceeași măsură și de la școală și din atelier.

Profesorul nu poate să nu se gîndească la aceste trei aspecte, la aceste trei categorii de elevi. Se gîndește la ele mai întîi ca pedagog, apoi ca inginer... El știe că în școală, ca profesor, trebuie să-și crească muncitori care să cunoască bine meseria, oameni pe care să te poți bizui. Pentru munca lui în atelier, Scwartz are multe năzuinți; ca orice inginer tînăr, ca orice proaspăt absolvent al unui institut. Năzuințele acestea s-au născut la Schwartz de pe cînd era doar frezor aici în uzină, apoi au crescut mereu, odată cu el, în anii de studenție petrecuți la Novocercask în Uniunea Sovietică. Ar vrea să înfăptuiască lucruri noi, deosebite, să se dăruiască cu totul muncii pașnice, creatoare. Schwartz știe bine că pentru împlinirea unor astfel de năzuinți, trebuie să lucrezi într-un colectiv puternic, priceput, entuziast.

Ce e de făcut atunci cu Penciulică, cu Bordeianu, cu Niculescu? Cum să-i facă să devină membri reprezentativi ai unui astfel de colectiv? Pentru Schwartz aceasta este o chestiune de perspectivă a muncii lui în atelier.

La mașina lui, Penciulică e absorbit cu totul de bucuria creației. Se bucură ca un copil pentru formele frumoase pe care le capătă piesa, lucrează cu răbdare mușcîndu-și buzele de încordare și satisfacție. Ii place meseria. E printre cei mai buni elevi la practică. Nu-l interesează însă lecțiile teoretice. De ce?

Schwartz, ca de altfel și ceilalți profesori ai lui Penciulică și au propus să afle cauzele și să găsească o metodă prin care să-l facă pe Penciulică să înțeleagă necesitatea cunoștințelor teoretice în meseria lui. Dar lucrul acesta trebuie făcut în așa fel, încît, Penciulică, să se lovească singur de această necesitate. Și după ce își va fi îmbogățit cunoștințele teoretice, el va deveni un muncitor cu adevărat priceput.

Mai greu va fi cu Niculescu. După el, cunoașterea meseriei este suficientă atunci cînd ai învățat să mînuiești o mașină, atunci cînd știi să lucrezi o piesă, atunci cînd ai ajuns oarecum la nivelul cîtorva din muncitorii atelierului în care îți faci practica. Și aici, stop!

— De s-ar termina mai repede școala, ca să intru și eu în producție... — le spune el de multe ori prietenilor. Atunci o să am salariu, o să am timp să mă plimb în oraș, să merg mai des la film, la bal...

Cu Niculescu va fi într-adevăr mai greu. Dar și mai greu va fi cu Bordeianu. El lipsește și de la atelier și de la școală. I se par de prisos amîndouă. Cum de și-au făcut loc în conștiința acestor elevi păreri de felul acesta? Iată încă o întrebare pe care și-o pune Schwartz.

Poate că este un defect în sistemul educativ din școală. Poate că nu li s-au dat elevilor lucrări practice variate care să le pună în față complexitatea meseriei lor. Poate că și profesorii și organizația U.T.M. din școală au lăsat să le scape o vreme mai îndelungată frămîntările elevilor. Cît despre organizația U.T.M. a școlii, Schwartz se gîndește, desigur, că aceasta nu se amestecă încă în problemele mai grele ale elevilor, că se mai ocupă încă de lucruri mărunte, de suprafață. Și cît de necesar ar fi ca organizația U.T.M. să intervină, acum, pînă mai este vreme și în gîndurile, în frămîntările, în viața lui Penciulică, a lui Niculescu, a lui Bordeianu, cît și a celorlalți elevi care gîndesc și procedează ca ei.

In ce-i privește pe profesori nu-i de ajuns doar să apari la catedră, să predai lecția, și să pleci.

Să vezi în elevul de astăzi, poate timid, ori sîrguincios, ori poate „lasă-mă să te las" omul care va ieși din el, mîine, după ce a trecut mai întîi pe sub privirile tale de educator — să-i educi, să-i modelezi, să-i formezi ca oameni integri — aceasta înseamnă să-ți faci datoria de profesor.

Schwartz se gîndește la toate acestea cu hotărîrea precisă de a face totul pentru ca din elevii săi să iasă mîine muncitori destoinici.

★

La atelierul de găurit din secția mecanică ușoară a uzinelor „23 August" din Capitală muncesc, la două mașini alăturate lucrătoarele Georgescu Elena și Ion Elena. Amîndouă sînt tinere și au îndrăgit poate în aceeași măsură meseria pe care și-au ales-o. Numai că mașina la care lucrează Georgescu Elena e parcă mai supusă, se lasă mai ușor mînuită, scoate lucru de calitate mai bună și-l face mai repede. Și asta nu pentru că mașina aceasta s-ar deosebi cu ceva de mașina la care lucrează Ion Elena. Nici de cum. Și totuși nu este nimic miraculos la mijloc. Georgescu Elena își cunoaște bine meseria, cunoaște toate măruntaiele mașinii, știe cum și de ce s-a petrecut o defecțiune, știe să facă un calcul important în executarea unei operații, se descurcă ușor chiar în fața unui desen mai complicat al unei piese mai puțin obișnuite. Știe toate acestea pentru că în cei trei ani pe care și i-a petrecut în școala profesională a avut timp și toate condițiile ca să le poată învăța cu răbdare, amănunțit. Asta este! Școala i-a dăruit posibilitatea pătrunderii lucrurilor cu care poate să străbată singură înăuntrul tuturor problemelor mari sau mici pe care i le pune în față meseria.

Ion Elena a venit în uzină fără să fi trecut prin școala profesională. Ea a învățat să mînuiască mașina într-un timp scurt, a învățat să execute o serie de operații strict necesare la mașina ei, a învățat să lucreze un număr limitat de piese, a mai învățat încă vreo cîteva lucruri trebuincioase în meseria ei, apoi a devenit lucrătoare. Insă tot ce se ascunde dincolo de manetele mașinii, în liniile complicate ale desenelor, în structura metalelor, tot ce e în legătură cu o cunoaștere amănunțită a meseriei, toate acestea se contopesc pentru ea într-un chinuitor semn de întrebare. Ion Elena și Georgescu Elena, lucrează însă mai departe, fiecare în felul ei, fiecare cu rezultatele ei, la două mașini alăturate. De aceea, mulți dintre acei elevi ai Școlii profesionale de pe lîngă uzină cărora li se par de prisos cuvintele profesorilor și educatorilor, ale maiștrilor și inginerilor, cum că orele de teorie de la școală le sînt de folos, se pot duce oricînd să vadă cu ochii lor această paralelă pilduitoare despre care nu de puține ori le-a vorbit Alfred Schwartz.

C. MIHAI

Vizita lui N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov în India

PE ȘANTIERUL ELECTROCENTRALEI DE LA BHAKRA-NANGAL

DELHI 23 (Agerpres).— TASS transmite: La 22 noiembrie, N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., N. S. Hrușciov, membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. și persoanele care îi însoțesc au vizitat șantierul de la Bhakra-Nangal, unul din cele mai mari șantiere de construcție din India. Ei au fost de asemenea însoțiți de M. A. Menșikov, ambasadorul U.R.S.S. în India, și K. P. S. Menon, ambasadorul Indiei în U.R.S.S.

La ora 9 dimineața, delegația guvernamentală sovietică a sosit cu un tren special la Nangal, venind din Delhi. La gară s-au adunat pentru a-i întîmpina, cîteva mii de locuitori din Nangal și din satele din jur.

N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov au fost primiți cu căldură de guvernatorul statului Pundjab, S. P. N. Singh și de ministrul principal al statului, Bhimsen Saciar. Pe peron era aliniată o companie de onoare. Au fost executate imnurile de stat ale Uniunii Sovietice și Indiei. După aceea, N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov au plecat într-o mașină deschisă să viziteze șantierul de construcție al barajului de la Bhakra.

N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov au vizitat construcția barajului și au examinat proiectul construcției întregului sistem Bhakra-Nangal.

După vizitarea șantierului barajului, guvernatorul statului Pundjab, S. P. N. Singh, a oferit un dejun în cinstea lui N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov.

In timpul dejunului guvernatorul a rostit o scurtă cuvîntare în care i-a salutat pe N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov.

Construcția pe care ați văzut-o astăzi, a spus guvernatorul, simbolizează tot ceea ce am vrea să facem în țara noastră. Am dori ajutorul dvs. în această măreață operă. Am putea folosi mult din experiența dvs.

In cuvîntarea de răspuns, N. A. Bulganin a mulțumit din suflet pentru calda primire ospitalieră. El a arătat că ospitalitatea locuitorilor din statul Pundjab s-a transformat într-o manifestație emoționantă a prieteniei dintre popoarele Indiei și Uniunii Sovietice. „Atitudinea manifestată de locuitorii Pundjabului, față de noi — a continuat N. A. Bulganin — ne-a emoționat profund și ne-a dus cu gîndul acasă, unde am vrea să povestim oamenilor sovietici despre dragostea cu care sîntem întîmpinați în India. Intre cele două țări ale noastre sînt depărtări uriașe, se înalță munți înalți, dar pentru prietenia noastră nu există obstacole; ea nu va putea fi împiedicată nici de munți, nici de depărtări". (Aplauze).

Cuvintele rostite de N. A. Bulganin în limba hindu — Hindu, Rusibhai—bhai (Indienii și rușii sînt frați) au fost primite cu vii aplauze. Subliniind faptul că lui și lui N. S. Hrușciov le-a făcut o deosebită plăcere vizita la șantierul de construcție de la Bhakra-Nangal, Bulganin a toastat pentru marele popor indian și pentru prietenia sovieto-indiană.

După N. A. Bulganin, a rostit o scurtă cuvîntare N. S. Hrușciov.

Cuvîntarea lui N. S. Hrușciov

„Prieteni, de cîteva zile ne aflăm în minunata dv. țară. Am avut atît de multe impresii și întîlniri interesante, încît am pierdut șirul zilelor. Am văzut mulți oameni, am văzut multe lucruri frumoase din ceea ce a creat poporul Indiei. (Aplauze). Am avut prilejul să vizităm temple antice și șantiere noi. Dar lucrul cel mai prețios pe care l-am văzut, este expresia caldelor sentimente prietenești, manifestate pretutindeni. (Aplauze).

Noi — a spus în continuare N. S. Hrușciov — avem concepții politice diferite. Dvs. aveți concepțiile și filozofia dvs., noi — pe ale noastre. Dar de ce să ne ocupăm acum de problemele în care avem păreri diferite. Important este că sîntem de acord în problema principală. (Aplauze). In problema războiului și păcii. Aceste probleme nu pot să nu frămînte pe toți oamenii.

Nici un om cinstit nu poate să nu dorească pacea, să nu lupte pentru ea.

Principiile coexistenței pașnice — a spus apoi N. S. Hrușciov — care au fost proclamate de primul ministru Nehru și de prietenul nostru Ciu En-lai, ne satisfac întrutotul. (Aplauze). Și acest lucru l-am confirmat în declarația semnată împreună cu Nehru, cînd am fost la Moscova. In ceea ce privește problemele orînduirii politice, în această privință, firește, avem concepții cît se poate de precise, dar nu intenționăm să le impunem altora. Cu totul altceva sînt problemele construcției economice și ale tehnicii. Acestea sînt probleme internaționale.

Ne-a făcut o deosebită plăcere faptul că prietenii noștri ne-au arătat tocmai construcția unei centrale electrice — a declarat în continuare N. S. Hrușciov. Aceasta-i lupta împotriva stihiei, domesticirea naturii, lupta care are ca țintă să silească natura să servească omul. Rezolvarea acestei sarcini este de o deosebită importanță pentru poporul indian, care a rămas în urmă în domeniul economic nu din vina sa, ci din vina altora; nu-i voi arăta cu degetul — știți despre cine este vorba și ei singuri o să se recunoască. (Aplauze).

Am mai spus că sîntem gata să vă împărtășim experiența noastră în domeniul construcției pașnice. Dar iată că unele ziare care oglindesc punctul de vedere al acelora care sînt nemulțumiți de vizita noastră în India scriu astăzi că Hrușciov și Bulganin sînt, pasă-mi-te oameni vicleni, că prin promisiunile de ajutor tehnic pot înșela India și că indienii trebuie să fie cu ochii în patru la noi. (Risete). Acelora care scriu aceste lucruri le spunem: poate ați vrea să vă întreceți cu noi în stabilirea prieteniei cu indienii? Hai să ne întrecem! (Aplauze). Cum am venit la dvs.? Am venit la dvs. cu inima deschisă (Aplauze) și cu intenții cinstite. (Aplauze). Noi vă spunem: Doriți să construiți uzine? Aceasta ne bucură. Poate vă lipsește experiența? Adresați-vă nouă, vă vom ajuta. (Aplauze).

Vreți să construiți centrale electrice? Dacă n-aveți experiență în această privință și dacă aveți nevoie de ajutor tehnic, adresați-vă nouă, noi vă vom ajuta. (Aplauze). Vreți să trimiteți la noi studenți, ingineri, la învățătură, poftim, trimiteți. (Aplauze). Iată, în aceasta se exprimă „viclenia" noastră. Fiți deci atenți să nu vă înșelăm, cum scriu unii. (Risete, aplauze). Am vrea foarte mult ca și alte țări să manifeste aceeași „viclenie". Mai bine să ne întrecem în această privință decît în producția de bombe atomice și cu hidrogen. (Aplauze furtunoase). Aceasta este o operă mai nobilă".

La sfîrșitul cuvîntării sale, N. S. Hrușciov a toastat pentru întărirea continuă a prieteniei indiano-sovietice și pentru sănătatea primului ministru, J. Nehru.

Apoi, maharajahul din Patiala a oferit lui N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov două săbii străvechi, împodobite cu aur și argint. „Fie ca aceste săbii să servească la apărarea păcii", a spus maharajahul. N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov au mulțumit pentru darul prețios și i-au oferit la rîndul lor daruri executate de meșterii sovietici.

Mulțumind maharajahului pentru daruri, N. S. Hrușciov a spus: „Voi păstra cu grija acest dar ca o amintire simbolizînd prietenia. Iată la ce m-am gîndit privind această frumoasă sabie: Noi, oamenii sovietici, judecăm astfel. Cînd se naște un copil el are nevoie de o îngrijire atentă. Dacă este lăsat fără îngrijire, dacă este lăsat fără apărare, dacă nu se veghează asupra lui, piere. El trebuie ocrotit, apărat atîta timp cît nu se poate apăra singur.

Așa e și cu un stat. Statul nostru a luat ființă acum 38 de ani. El era încă slab, abia se ținea pe picioare. Și iată că 14 state au năvălit dintr-odată asupra lui. Impotriva noastră au pornit englezii. Scuzați-mă, domnilor ziariști englezi care sînteți prezenți aici. Dar, după cum se spune, într-un cîntec nu poți sări nici un cuvînt. Acesta este un fapt istoric. Noi am fost atacați de americani, francezi, japonezi Ce aveam de făcut? Să stăm cu brațele încrucișate? Nu. Poporul nostru a procedat altfel. El a scos sabia și s-a ridicat în apărarea tînărului stat. Am terminat războiul cu bine. I-am izgonit pe cotropitori și le-am spus: să nu mai veniți la noi cu război.

Intr-un trecut îndepărtat, un cneaz rus a spus: Oricine va veni la noi cu sabia, de sabie va pieri. Această regulă o respectăm și acum. Oaspeții sînt bine veniți, îi primim cu brațele deschise. Dar cine va dori să ridice sabia împotriva noastră, ca dușman, să țină minte că soarta lui Hitler o va avea orice dușman. (Aplauze).

Nu vreau să vă dau nici un fel de sfaturi, dar se pune în mod firesc întrebarea: cîtă vreme a rămas India sub jugul colonialiștilor? Secole. Și dvs. vă gîndiți desigur, să vă mențineți libertatea și independența. Voi spune din experiența noastră că unii ne privesc cu ochi lacomi și se gîndesc cum să ne distrugă. Am dori, firește, ca bombele și obuzele noastre să nu trebuie să explodeze niciodată. Am prefera să producem tractoarele noastre și alte lucruri utile. Dar ce s-ar fi întîmplat cu noi dacă am fi fost neînarmați? Fără doar și poate că am fi fost sfîșiați în bucăți și atunci nepoții noștri ar fi spus: vedeți, a existat marele Lenin. El a înțeles just interesele poporului. Sub conducerea lui a fost cucerită orînduirea sovietică, a luat ființă statul sovietic. Iar urmașii nu au fost în stare să apere libertatea și independența acestui stat. Pentru ca aceasta să nu se întîmple, ne apărăm cu sfințenie libertatea. Fără asta nu se poate. Păziți deci și voi ce ați cucerit prin luptă grea.

Vă urăm sincer acest lucru. (Aplauze).

Mitingul de la Bombay

BOMBAY 23 (Agerpres). — TASS transmite: In după amiaza zilei de 23 noiembrie N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov au sosit cu avionul la Bombay venind din statul Uttar Pradesh. Pe aerodromul Santa Cruz ei au fost întîmpinați de numeroase personalități oficiale și de reprezentanți ai poporului.

M. Desay, ministrul principal al statului Bombay, a salutat pe oaspeți. I-a răspuns N. A. Bulganin.

Apoi oaspeții și persoanele care îi însoțesc au plecat spre stadionul din oraș unde a avut loc un mare miting în cinstea oaspeților sovietici. Mitingul a fost deschis de primarul orașului Bombay, N. Pupala, care a dat citire unui mesaj al locuitorilor orașului Bombay adresat oaspeților sovietici. Intîmpinați cu aplauzele furtunoase ale celor prezenți au luat apoi cuvîntul N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov.

NASSER A DECLARAT:

Pactul de la Bagdad contravine intereselor popoarelor arabe

CAIRO 23 (Agerpres). — Potrivit relatărilor presei, într-o declarație făcută corespondentului din Cairo al agenției Ansa, primul ministru al Egiptului, Gamal Abdel Nasser a arătat că pactul de la Bagdad este îndreptat împotriva intereselor naționale ale popoarelor arabe și „are drept scop dezbinarea arabilor".

Referindu-se la numirea de reprezentanți permanenți americani pe lîngă organizația pactului de la Bagdad, Nasser, a spus că aceasta „echivalează cu aderarea Americii la acest pact". El a subliniat că asemenea pacte bilaterale ca cel dintre Egipt și Siria și cel dintre Egipt și Arabia Saudită „urmărește exclusiv scopuri defensive".

Incheierea lucrărilor conferinței de la Bagdad

PARIS 23 (Agerpres). TASS transmite: In seara zilei de 22 noiembrie și-a încheiat lucrările conferința de la Bagdad a primilor miniștri ai țărilor participante la pactul de la Bagdad — Turcia, Irak, Pakistan, Anglia și Iran.

După încheierea conferinței s-a dat publicității un comunicat oficial, din care reiese că la conferință s-a definit structura organizației pactului de la Bagdad. Intre organizația pactului de la Bagdad și S.U.A. se stabilește prin reprezentanții americani de pe lîngă această organizație o legătură permanentă pe linie politică și militară.

Primul președinte al Consiliului permanent al miniștrilor pactului de la Bagdad a fost ales, pînă în anul 1956, primul ministru al Irakului — Nuri Said.

In ciuda afirmațiilor că conferința de la Bagdad s-a desfășurat într-o atmosferă de înțelegere deplină, în cercurile ziaristice locale se subliniază divergențele care s-au manifestat. După cum reiese din informațiile corespondentului din Bagdad al agenției „France Presse", aceste divergențe s-au manifestat mai ales între Turcia și Anglia care pretind rolul conducător în această organizație. Turcia, în spatele căreia stau, după cum se arată, Statele Unite, a insistat ca aspectul principal al colaborării dintre țările participante la pact trebuie să fie cel militar.

Evenimentele din Brazilia

RIO DE JANEIRO 23 (Agerpres). — Agențiile americane de presă anunță că senatul brazilian a ratificat cu 35 voturi contra 16 moțiunea aprobată de camera deputaților care s-a pronunțat împotriva reintegrării lui Cafe Filho în postul de președinte activ.

Actualul președinte, Nereu Ramos, a cerut Congresului să declare starea de asediu pe termen de 30 de zile în întreaga țară „pentru a preveni și reprima acțiunile conspirative care amenință ordinea constituțională". Aceasta se referă la complotul forțelor reacționare din Brazilia care caută să împiedice instalarea noului președinte Juscelino Kubitschek sprijinit de forțele democratice și care urmează să-și preia funcția la 31 ianuarie 1956.

Intr-o declarație comună, miniștrii armatei, flotei și aviației declară că forțele armate îl vor sprijini pe Ramos și reafirmă hotărîrea lor fermă de a asigura liniștea publică și „de a se împotrivi infiltrărilor acelor elemente care profesează doctrine contrare sentimentelor democratice".

Situația a rămas încordată în Maroc

PARIS 23 (Agerpres). — După reîntoarcerea sultanului Ben Yussef în Maroc, situația în această țară continuă să rămînă foarte încordată. La 22 noiembrie au avut loc tulburări serioase la Casablanca în semn de protest împotriva represiunilor aplicate deținuților politici în închisoarea orașului, care la 19 noiembrie, s-au răsculat cerînd să fie puși în libertate. La 22 noiembrie populația arabă din Casablanca a declarat grevă generală. Potrivit știrilor publicate în ziarele pariziene de seară la Casablanca au avut loc manifestații la care au luat parte aproape 100.000 de marocani. Peste 50.000 de locuitori au organizat un marș asupra închisorii orașului cerînd eliberarea deținuților politici. După date prealabile, în urma ciocnirii cu poliția, opt manifestanți au fost uciși.

RABAT 23 (Agerpres). — France Presse anunță că la 23 noiembrie a fost dizolvat Consiliul tronului marocan, alcătuit în urma tratativelor franco-marocane de la Aix-les-Bains. Consiliul, avînd în frunte pe Ben Sliman, era alcătuit din 4 membri. Sultanul a început în aceeași zi tratative cu diferiți lideri politici pentru alegerea unui președinte al Consiliului de Miniștri

RABAT 23 (Agerpres). — Potrivit Agenției France Presse, Andre Louis Dubois, noul rezident general al Franței în Maroc a interzis intrarea pe teritoriul Marocului a secretarului general al Partidului Comunist din Maroc, Ali Yata. După cum se știe, Ali Yata a fost expulzat de autoritățile franceze din Maroc în cursul anului 1952.

SOLDAȚII FRANCEZI REFUZĂ SĂ PLECE IN MAROC

PARIS 23 (Agerpres). — După cum relatează ziarul „L'Humanité", în orașul Courbevoie (departamentul Sena) au avut loc turburări în rîndurile soldaților din regimentul 96 infanterie, care nu vor să plece în Africa de nord. La 22 noiembrie, cînd comandamentul a anunțat că 600 de soldați din acest regiment urmează să fie trimiși în Maroc, ei și-au exprimat vehement nemulțumirea și au scandat lozinca: „Pace în Maroc!".

Un fructuos schimb de experiență

MOSCOVA 23 (Agerpres). — Corespondență specială: De curînd, țara noastră a fost vizitată de o delegație sindicală a petroliștilor sovietici. Răspunzînd la întrebările unui corespondent al agenției „Agerpres", D. Ahundov, președintele Consiliului central al sindicatului muncitorilor din industria petroliferă a U.R.S.S. a declarat: „Delegația noastră a vizitat numeroase întreprinderi din Republica Populară Romînă și pretutindeni am fost întîmpinați cu multă dragoste și căldură.

Industria petroliferă a Republicii Populare Romîne a crescut considerabil și continuă să se dezvolte în ritm rapid. Muncitorii, inginerii, tehnicienii și funcționarii din industria petroliferă romînă, ca și toți oamenii muncii din Republica Populară Romînă, sub conducerea Partidului Muncitoresc Romîn, construiesc cu un mare entuziasm bazele socialismului în țara lor.

Entuziasmul în muncă, cunoașterea sarcinilor cu a căror îndeplinire au fost însărcinați, simțul noului și înțelegerea adîncă a faptului că ei muncesc pentru binele poporului și al patriei lor — iată ce caracterizează pe tovarășii petroliști romîni.

Schimbul de experiență în muncă dintre petroliștii romîni și sovietici are o însemnătate deosebit de mare pentru industria petroliferă a R.P.R. și U.R.S.S.

Schimbul și aplicarea experienței înaintate, a realizărilor tehnice în industria petroliferă sovietică și romînă, va permite rezolvarea mai rapidă și mai justă a problemelor legate de creșterea productivității muncii, introducerea tehnicii noi în întreprinderile industriei petrolifere, va contribui la întărirea continuă a prieteniei de nezdruncinat dintre petroliștii sovietici și romîni.

Delegația sindicatului petroliștilor sovietici a luat cunoștință cu mult interes de realizările industriei petrolifere din Republica Populară Romînă și la întoarcerea noastră în U.R.S.S. vom povesti despre cele văzute, petroliștilor sovietici.

De asemenea, nu ne îndoim de faptul că realizările noastre în domeniul introducerii tehnicii noi despre care am vorbit petroliștilor romîni, vor contribui la îmbunătățirea activității industriei petrolifere și a organizațiilor sindicale din Republica Populară Romînă.

Vorbind despre folosirea tehnicii noi în industria petroliferă sovietică D. Ahundov a arătat că în prezent petroliștii sovietici acordă o deosebită importanță problemei introducerii cît mai grabnice a automatizării și mecanizării proceselor care necesită un mare volum de muncă, a tehnicii noi mai perfecționate, care asigură creșterea sistematică a productivității muncii în industria de extracție și de prelucrare a petrolului.

Succesul piesei „Ultima oră" la Roma

ROMA 23 (Agerpres). — Piesa „Ultima Oră" de Mihail Sebastian, care se joacă pe scena teatrului „Ridotto Dell'Eliseo" din Roma, se bucură de un mare succes în fața publicului italian Aprecierile criticilor teatrali subliniază calitățile deosebite ale piesei. Astfel, L'Unita din Roma scrie: „De la începutul acestei săptămîni un public interesat și amuzat aplaudă comedia lui Mihail Sebastian „Ultima Oră"... Succesul de presă și public al piesei — o semnificativă expresie a teatrului romîn contemporan — constituie un eveniment deosebit de important al acestui sfîrșit de stagiune..."

„Il Messaggero" scrie, între altele: „Este o intrigă construită pe tăișul unui echivoc care, pentru a fi dusă cu succes pînă la capăt, cere un viguros talent teatral.

In curînd vor avea loc tratative comerciale între Italia și R.P.Chineză

TOKIO 23 (Agerpres). — După cum relatează agenția Reuter, ministrul de externe al Italiei, care se află în prezent la Tokio, a declarat în cursul unei conferințe de presă, că speră că Italia și Republica Populară Chineză vor fi „foarte curînd" în măsură să înceapă tratative la Londra, cu privire la „unele probleme comerciale".

Ministrul de externe al Italiei a precizat că la Geneva au și avut loc tratative preliminare în acest sens între reprezentanții celor două țări.

TINERETUL DE PESTE HOTARE

Constituirea Frontului național unit al tineretului din Vietnam

După cum anunță Agenția Vietnameză de Informații, la Hanoi și-a încheiat lucrările conferința de pregătire a constituirii Frontului național unit al tineretului din Vietnam. Secretarul general al Federației tineretului vietnamez, Hoang Min Cin, care a luat cuvîntul la conferință, a arătat că Frontul național unit al tineretului din Vietnam își propune ca țel să lupte pentru pace și reunificarea națională a țării. In numele acestui țel, a spus el, Frontul național unit al tineretului din Vietnam va uni întregul tineret vietnamez fără deosebire de situație socială, concepții politice, credință religioasă și naționalitate.

La conferință au fost ascultate rapoarte privitoare la lupta tineretului și a populației din Vietnamul de sud împotriva represiunilor polițienești. Participanții la conferință au adoptat un mesaj către tineretul vietnamez chemîndu-l să desfășoare pregătiri în vederea Congresului Frontului național unit al tineretului din Vietnam, care va avea loc la mijlocul anului 1956.

Lupta studenților mexicani pentru democratizarea învățămîntului

In ultimile luni, studenții din Mexic au desfășurat o largă campanie împotriva imixtiunii Statelor Unite în sistemul de învățămînt mexican.

După cum relatează ziarul „La Voz de Mexico", sub paravanul așa-zisului „ajutor tehnic" în cadrul „punctului 4" al programului Truman, S.U.A. au trimis în Mexic o „misiune educativă" care să controleze și să dirijeze întreaga rețea a învățămîntului superior din țară.

Deosebit de energică este lupta studenților de la Școala superioară de agricultură „Antonio Narro" din statul Choahuila, unde programul de „ajutor tehnic" a și început să fie aplicat. Una din primele măsuri a fost închiderea căminului școlii sub pretextul că ar fi „un centru de agitație comunistă". Inchiderea căminului creează mari dificultăți studenților care, în majoritatea lor, sînt fii de țărani veniți din regiuni îndepărtate. O altă măsură care a trezit indignarea studenților a fost înlocuirea directorului și profesorilor școlii prin profesori americani. Măsuri similare au fost luate și în diferite școli din statele Veracruz, Nuevo Leon, Chiapas.

Studenții de la Școala superioară de agricultură din Choahuila au răspuns acestor măsuri printr-o grevă, cerînd să fie retrasă „comisia educativă" americană si să fie anulate convențiile semnate de autoritățile școlare din Mexic cu diferite instituții din S.U.A., ele constituind o încălcare a suveranității țării. Greva studenților din Choahuila s-a bucurat de un sprijin larg atît din partea studenților de toate specialitățile din întreaga țară cît și din partea a numeroase organizații de masă.

Manifestația studenților din Nicosia

După cum transmite France Presse trupele și poliția britanică au recurs la gaze lacrimogene pentru a împrăștia pe studenții din Nicosia, care au manifestat în dimineața zilei de 22 noiembrie împotriva închiderii a două școli grecești.

Piața în care demonstrau studenții era înconjurată de importante detașamente militare. Studenții au declarat ieri o grevă pe timp nelimitat. După cum anunță aceeași agenție, numeroase grupuri de muncitori s-au alăturat studenților. Manifestanții au parcurs străzile principale ale orașului strigînd „Englezii să plece!".

„Moda" de toamnă la Bonn

Fiecare anotimp, fiecare sezon — cum se spune în termeni de specialitate — își are moda sa. Costume, rochii, pantofi, pardesie, paltoane — fiecare corespunde unui anumit sezon, anumitor gusturi. Oamenii le adoptă sau nu, și — în general — discută în jurul schițelor publicate, care model e mai frumos, cum i-ar veni dacă și-ar face așa un costum, sau așa o rochie.

Toamna aceasta însă, în capitala Germaniei occidentale au apărut haine care au stîrnit îngrijorarea multor oameni simpli. Nu e vorba de astă dată de obișnuitele costume lansate de elegantii orașului, ci de... unele uniforme. Dacă ar fi cazul să fie publicată croiala lor, alăturat s-ar putea scrie: „Costum compus din tunică, pantaloni și caschetă de culoare gris-verzui. Tăietura croielii tip „armata S.U.A.". Se împodobește cu revolvere, puști automate, mitraliere, grenade etc. Este destinat ofițerilor și soldaților noului Wehrmacht".

Da, noului Wehrmacht, căci aceste costume — pe care le vedeți în fotografia alăturată reprodusă din ziarul francez „l'Humanité" — sînt noile uniforme cu care au fost echipați soldățoii care vor reînvia armata prusacă.

In haine noi, bine călcate, primii soldați ai Wehrmachtului au și depus jurămîntul de credință. Cui? Poporului german? Poporul german nu are nevoie de Wehrmacht. Atunci, cui? Miliardarilor americani care pentru a doua oară îl reînvie din cenușă.

Ziua aleasă pentru jurămînt a fost 11 noiembrie. Ministrul de război al Germaniei occidentale, Blank, care a luat cuvîntul la ceremonia depunerii jurămîntului, a spus-o răspicat de la o tribună așezată sub o enormă cruce de fier: „Acum, reînarmarea voastră este începută... Voi sînteți reprezentanții miilor de oameni care vor mărșălui pe drumul vostru. Această ceremonie are loc sub semnul celei de a 200-a aniversări a nașterii lui Scharnhorst, reorganizatorul armatei germane".

Dar Blank, n-a pomenit de un lucru, și anume că 11 noiembrie este totodată și aniversarea victoriei francezilor asupra Wehrmachtului în primul război mondial. Alegerea acestei date, în orice caz miroase a revanșă...

Mai mult: proiectul statutului noului Wehrmacht are la bază — după cum e scris chiar în introducerea sa — legea cu privire la îndatoririle soldatului german apărută în 1934, legea militară din 1935, statutul disciplinar din 1940.

1934, 1935, 1940... anii în care hitlerismul era în floare...

„Moda" nouă lansată toamna asta la Bonn vrînd, nevrînd îi costă mult pe contribuabilii din Germania occidentală. Aproape jumătate din totalul cheltuielilor prevăzute în buget este destinată echipării armatei. După cum arată ziarul partidului creștin-democrat „Der Tag", salariații vest-germani vor plăti anual impozite în valoare de 2.440 de mărci, ceea ce pentru lefurile lor este enorm. Poverile fiscale au dus în același timp și la creșterea prețurilor la cărbune, făină, curent electric, și alte articole de primă necesitate.

După cum se vede, nimic îmbucurător pentru populația Germaniei occidentale. In schimb, la Washington și Londra, unele cercuri interesate în renașterea militarismului german, nu-și ascund bucuria și admirația față de purtătorii noilor cizme prusace. Dînd glas acestor opinii, ziarul englez „Daily News" scria zilele trecute: „...guvernul vest-german al cancelarului Adenauer a luat măsuri hotărîte pentru a grăbi crearea noii armate vest-germane. Considerăm că el dă un exemplu minunat pentru toate celelalte țări anticomuniste și sperăm că va trăi cel puțin pînă la 90 de ani în deplina posesiune a facultăților sale".

Tineretul cinstit vest-german nu împărtășește însă acest entuziasm. Acest tineret nu vrea să se îmbrace în costumele gris-verzui și să moară pentru „Faterland" cine știe la cîte sute de kilometri de granițele Germaniei. Ziarul „Frankfurter Rundschau", care apare în Germania occidentală, scria că din zi în zi crește starea de spirit anti-militaristă în rîndurile tineretului german. Datele ministerului de război de la Bonn, privind numărul voluntarilor armatei vest-germane, arată ziarul, sînt inexacte. „Zilnic, — scrie „Frankfurter Rundschau", — tot mai mulți tineri își retrag cererile. Nu trece o zi în care poșta sosită la acest minister să nu cuprindă scrisori ale unor tineri ce nu mai vor să fie recrutați". Chiar și vechilor soldați, arată ziarul, „le-a trecut pur și simplu pofta de a îmbrăca din nou uniforma militară".

Un exemplu sugestiv citat de acest ziar: In orășelul Andernach, șapte tineri au făcut cereri prin care solicitau funcția de comandant de companie în noul Wehrmacht. Ei bine, „în prezent, cînd s-a trecut la fapte, șase și-au schimbat părerea iar al șaptelea s-a dovedit inapt".

Hotărît lucru, „moda" lansată în toamna aceasta la Bonn, nu se bucură de sprijinul poporului din Germania occidentală.

DAN LAZĂRESCU

Agențiile de presă comunică din:

MOSCOVA: Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. a numit pe Nemcina Serghei Sergheevici, ambasador extraordinar și plenipotențiar al U.R.S.S. în Siria.

MOSCOVA: In ziua de 26 noiembrie se va deschide la Moscova cel de al doilea congres unional al arhitecților. La congres vor participa aproximativ 700 de delegați, aleși de congresele republicane și de conferințele regionale și orășenești. Delegații la congres vor examina sarcinile urgente trasate arhitecților și constructorilor de hotărîrea C.C. al P.C.U.S. și a Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. „Cu privire la înlăturarea exagerărilor în proiectarea și execuția construcțiilor".

MOSCOVA: La 21 noiembrie a sosit la Moscova o trupă de teatru din Anglia. Artiștii englezi vor prezenta în capitala sovietică tragedia „Hamlet" de Shakespeare, sub conducerea artistică a lui Peter Brook.

BERLIN: Expoziția „Arhitectura în R.P.R.", care s-a bucurat de un mare succes la Berlin, este prezentată actualmente la Weimar. Festivitatea deschiderii a avut loc la 19 noiembrie în prezența unui numeros public și a unor personalități din viața culturală și politică.

BUDAPESTA: După cum relatează ziarul „Hindustan Times", guvernul indian a trimis o expoziție de artă indiană în Europa. Ea va fi prezentată în R. Cehoslovacă, R. P. Ungară, R. P. Bulgaria și R. P. Romînă.

WASHINGTON: Asociația directorilor de ziare, coproprietare ale agenției Associated Press, întrunită la Colorado Springs în cadrul congresului ei anual, a adoptat o rezoluție condamnînd metodele de securitate guvernamentale „care tind să ascundă publicului american fapte în legătură cu propriul său guvern".

BERLIN: După cum anunță agenția A.D.N., la 29 noiembrie vor începe tratative între Ministerul Comerțului Exterior și al Comerțului Inter-german al R. D. Germane și Ministerul Economiei al R.F. Germane cu privire la întocmirea noilor liste de mărfuri privind comerțul inter-german pe 1956.

Știri sportive

Miercuri s-au desfășurat meciurile din cadrul sferturilor de finală ale popularei competiții de fotbal „Cupa R.P.R.".

La București, Casa Centrală a Armatei a înregistrat o victorie clară cu scorul de 5—2 (2—1) în fața echipei Metalul Cîmpia Turzii.

In celelalte jocuri s-au înregistrat următoarele rezultate: la Fălticeni: Avîntul—Dinamo București 0—1 (0—1).

Oradea: Progresul—Dinamo Orașul Stalin 2—1 (2—0).

Arad: Flamura Roșie—Locomotiva Grivița Roșie 1—1 (1—0, 1—1).

Locomotiva Grivița Roșie, jucînd în deplasare, a obținut calificarea.

★

Marele concurs internațional de tir ce se desfășoară în capitala R. P. Chineze a continuat la 22 noiembrie cu disputarea probei de pistol viteză pe echipe și individual.

In clasamentul pe echipe primul loc a fost ocupat de reprezentativa R.P.R. care a realizat 2305 puncte cu 240 siluete lovite. Locul doi a revenit echipei R. Cehoslovace cu 2196 puncte și 240 siluete. Echipa U.R.S.S. a realizat 2311 puncte, dar ratînd o siluetă, a ocupat doar locul trei. In continuare s-au clasat echipele R. P. Chineze, R. P. Bulgaria, R. P. Polone și R. P. Mongole.

Cel mai bun rezultat la individual a fost obținut de trăgătorul sovietic O. Jgutov cu 582 puncte. Al doilea a fost P. Nicolaiev (U.R.S.S.) 580 puncte, iar al treilea Marin Dochiliță (R.P.R.) 579 puncte.

★

Marți a luat sfîrșit la Rostock întîlnirea internațională de natație și polo dintre echipele reprezentative ale R. D. Germane și R.P.R. Ca și în primele două zile ale întîlnirii, înotătorii germani și romîni au făcut dovada unei excelente pregătiri, reușind să stabilească numeroase performanțe de valoare, printre care și un nou record al Europei.

Rezultatul final al întîlnirii este 109-70 pentru echipa R. D. Germane.

Intîlnirea de polo pe apă dintre echipele de seniori ale R.P.R. și R. D. Germane a luat sfîrșit cu un rezultat de egalitate: 3-3 (2-2). Meciul dintre echipele de juniori a fost cîștigat de reprezentanții țării noastre cu scorul de 7-5 (3-2).

Spectacolele de azi

CINEMATOGRAFE: ANNA ZACCHEO — Patria, Filimon Sîrbu; MACLOVIA — București, Infrățirea între popoare; GIUSEPPE VERDI — Republica, I. C. Frimu; MUZICĂ ȘI DRAGOSTE — Magheru, Central; ACTUALITATEA IN IMAGINI, SEMNAREA TRATATULUI CU AUSTRIA, CRUCEA ROȘIE DIN R.P.R., MECIUL DE FOTBAL ANGLIA — U.R.S.S., PIONIERIA NR. 7, PRIETENIE INDESTRUCTIBILĂ, CUTIA CU MUZICUȚE — Timpuri Noi; ESTE VINOVAT ED. MARTIN? — Elena Pavel, Flacăra, Libertății; MELODIA PIERDUTĂ — Victoria, Vasile Roaită; PROLETARA — Maxim Gorki; SOLDATUL IVAN BROVKIN — Lumina, 8 Martie, 8 Mai; 2 x 2 = CITEODATĂ 5 — Tineretului; BACNOTA DE 1.000.000 DE LIRE — Gh. Doja, Miorița; O NOAPTE FURTUNOASĂ — Al. Popov; CĂDEREA EMIRATULUI — Cultural; MARILE SPERANȚE — Unirea; LEANA — C. David; CRAINQUEBILLE Al. Sahia; INTR-O PRIMĂVARĂ LA BUDAPESTA — T. Vladimirescu, Rahova; CAI ALBAȘTRI — Carpați; ZVAPAIATA Arta; FANTOMELE PARĂSESC PISCURILE — Munca; HAMLET — Moșilor; BORIS GODUNOV — 23 August, Volga; ARLBERG EXPRESS și BUCUREȘTI ORAȘ INFLORIT — Donca Simo, 1 Mai; N-A DANSAT DECIT O VARĂ — Ilie Pintilie; TAUNUL — Popular; ROMEO ȘI JULIETA — M. Eminescu, Olga Bancic; SPRE ȚĂRMURI NOI — N. Bălcescu; FANFAN LA TULIPE — Gh. Coșbuc; PRINȚESA MARY — Aurel Vlaicu; LILIOMFI — Boleslaw Bierut.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", Tel. 7.60.10, Secția scrisori, Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". STAS — 3452 — 52